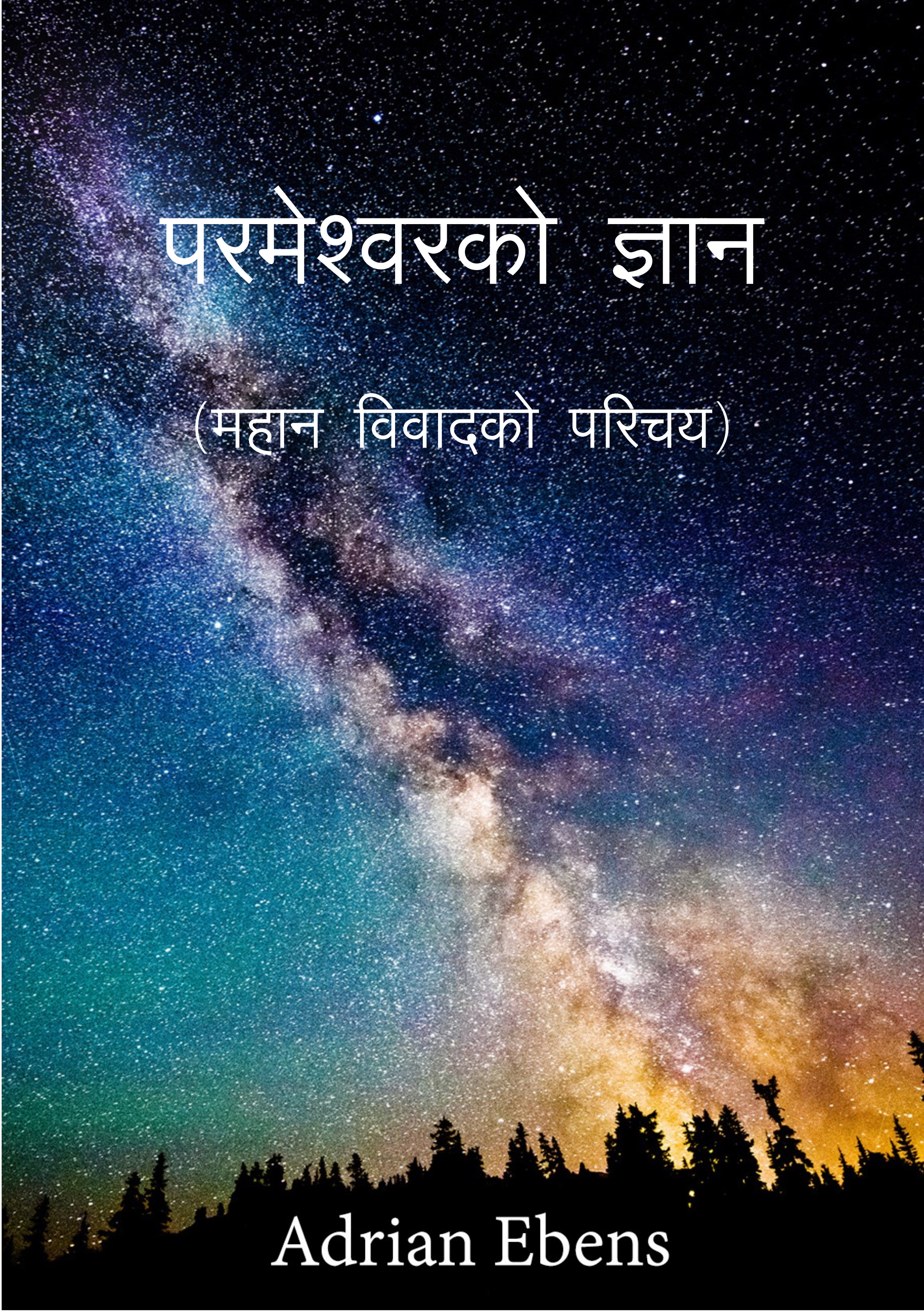

परमेश्वरको ज्ञान

(महान विवादको परिचय)

Adrian Ebens

प्रतिलिपि अधिकार © २०२० जे ऐ शुल्बर्ग

सबै अधिकार सुरक्षित गरिएको छ । बाहिरी संक्षिप्त उद्धरणको महत्वपुर्ण लेख बाहेक, यस पुस्तकको कुनै पनि अंश, कुनै पनि माध्यम, ग्राफिक, इलेक्ट्रोनिक, वा मेकनिकलद्वारा फोटोकपी, रेर्कडिङ्ग, टाइपिङ प्राप्त प्रणाली सहित लेखकको लेखित अनुमति बिना कुनै जानकारी पुनः भण्डारण गर्न वा पुन उत्पादन गर्न मनाही छ ।

धर्मशास्त्र उद्धरणहरु बाइबलको किङ्ग जेम्स संस्करणबाट लिइएको हो ।

प्रकाशकः

फादर अफ लभ. इनफो - fatheroflove.info

loveofgod-nepal.com

Sept 2020

विषय सूची

१. हाम्रा प्रमेश्वर पिता 4

२. सबैको सार्वभौम 10

३. परमेश्वरको ज्ञान 15

४. समानता 23

५. इच्छा 28

६. एउटा संकटको विकास 30

७. परमेश्वरको प्रतिरुपमा सृष्टि गरिएको 37

८. झूटको पिता 45

९. मानवतालाई बहकाइयो 48

१0. सारांश 57

११. दुई पथहरू 59

१२. बेबिलोनको जगहरू 62

१३. बेबिलोनको सार 69

१४. वंशजको रेखा 75

१५. बेबिलोनवाट वुलावट 83

१. हाम्रा प्रमेश्वर पिता

जब येशूका अनुयायीहरू एक पटक येशू कहाँ आए, उनीहरूले एउटा महत्त्वपूर्ण अनुरोध गरे:

> लूका ११:१ एक समय येशू कुनै एक ठाउँमा प्रार्थना गरिरहनु भएको थियो । जब प्रार्थना गरी सक्नु भयो, उहाँको चेलाहरू मध्ये एकजनाले उहाँलाई भने, "यूहन्नाले आफ्ना चेलाहरूलाई प्रार्थना कसरी गर्नु पर्छ भनि सिकाए । हे प्रभु हामीले पनि कसरी प्रार्थना गर्नुपर्छ, सिकाउनुहोस् ।"

येशूले दिनुभएको उत्तरले हामीलाई सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा बताउँछ जुन हामीले परमेश्वरबारे जान्नु आवश्यक छ । प्रार्थना भनेको परमेश्वरसँग बोल्नु र कुराकानी गर्न खोज्नु कार्य हो । येशूले आफ्नो संदर्भको पहिलो बुँदाको रूपमा प्रयोग गर्नुभएको नामले परमेश्वर को हुनुहुन्छ भनेर चिनाउँदछ । यसरी हामीले प्रार्थना गर्दा परमेश्वरलाई सम्बोधन गर्न येशूले भन्नुभएको थियो ।

> लूका ११:२ येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "जब तिमीहरू प्रार्थना गर्छौं, तब यसरी गर, 'हे पिता, हामी प्रार्थना गर्छौं कि तपाईंको नाउँ सधैँ पवित्र रहोस् । हामी प्रार्थना गर्दछौं कि तपाईंको राज्यको आओस् ।

हाम्रो पिता ! हामीले परमेश्वरको बारेमा अरू कुनै चीज सोच्नु भन्दा अगाडी, परमेश्वर पहिलो र प्रमुख एक पिता हुनुहुन्छ । यस साधारण वर्णनले हामीलाई परमेश्वरको बारेमा धेरै कुरा बताउँछ । यसले हामीलाई यो भन्दछ कि सबै भन्दा माथि परमेश्वर एक सम्बन्धत्माक परमेश्वर हुनुहुन्छ । उहाँ हामीलाई सम्बन्धको अधीनमा सम्बोधन गरेको चाहनुहुन्छ । पिता शब्दले केवल क्षमता र सामर्थ्यको बारेमा मात्र एक्लो बोल्दैन, तर यो ब्रह्माण्डसँग उहाँको सरोकार र सम्बन्धको रूपमा ब्यक्त गर्छ । उहाँ सबै थोकका पिता, वा स्रोत हुनुहुन्छ । त्यसोभए परमेश्वर कस्तो किसिमको पिता हुनुहुन्छ ?

एक पटक मोशाले परमेश्वरलाई उहाँको महिमा, वा परमेश्वरको सबै भन्दा खास कुरा बताउन लगाए । परमेश्वरले यस्तो जवाफ दिनुभयो:

> प्रस्थान ३४:५,६ परमप्रभु उनी भएकहाँ तल पर्वतमाथि बादलमा आउनु भयो अनि मोशाको अघि उभिनु भयो । मोशाले परमप्रभुको नाउँको उच्चारण गरे । परमप्रभु मोशाको अघि जानु भयो अनि भन्नुभयो, “म यहोवा अनि म परमप्रभु हुँ । म करूणापूर्ण अनि दयालु हुँ । म रिसाउनुमा ढीलो, म प्रेमले परिपूर्ण अनि विश्वास योग्य छु ।

याद गर्नुहोस्, परमेश्वरले मोशालाई के देखाउनुभयो । उहाँले आफ्नो चरित्रको बारेमा भन्नुभयो । यो परमेश्वरको बारेमा सब भन्दा गौरवशाली कुरा हो - उहाँको चरित्र । उहाँ दयालु, अनुग्रही, धीरजी, भलाइ र सत्यताको साथ ओतप्रोत हुनुहुन्छ । हामी बाँचिरहेको संसारमा, यी

गुणहरू धेरै विरलै मात्र पाईछन्, तर जब हामीले अन्यमा यी गुणहरूको अनुभव गर्छौं, हामी मध्ये धेरै जना कृतज्ञ हुन्छौं । प्रेरित यूहन्नाले परमेश्वरको चरित्रको सारांशमा यसो भने:

> १ यूहन्ना ४:८ मानिस जसले प्रेम गर्दैन उसले परमेश्वरलाई चिन्दैन, किनभने परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ ।

परमेश्वर एक प्रेमिलो पिता हुनुहुन्छ जसले आफ्नो सबै सृष्टिको गहिरो चिन्ता गर्नुहुन्छ । त्यसोभए उहाँको सृष्टि कत्तिको विस्तृत छ? बाइबलले बताउँछ कि उहाँ सारा स्वर्ग र पृथ्वीका पिता हुनुहुन्छ ।

> एफिसी ३:१४, १५ यसर्थ पिता अघि प्रार्थनामा म झुक्दछु । स्वर्गको र पृथ्वीको प्रत्येक परिवारले उहाँबाटनै यसको नाम लिंदछन् ।

सम्पूर्ण ब्रह्माण्ड हाम्रो स्वर्गमा हुनुहुने पिताको हो, र यो ब्रह्माण्डमा सबैजना उहाँको परिवारका सदस्य हुन् । धेरै मानिसहरू विचार गर्छन्, परमेश्वरले हामी सबैको बारेमा सोच्न र केहि बिर्सिनेछ, भनेर परीक्षित हुन सक्छ, तर येशूले यसबारे के भन्नुभयो ध्यान दिएर सुन्नुहोस् ।

> **लूका १२: ६, ७** "पाँचवटा ससान चरचुरुङ्गीहरूको दाम दुइ पैसा मात्र पर्छ । तर परमेश्वरले ती मध्ये एउटा पनि भुल्नु हुँदैन । हो, तिमीहरूको शिरमा कति केश छन् त्यो पनि परमेश्वरलाई

थाहा छ । यसकारण नडराऊ । ती चराचुरुङ्गीहरू भन्दा तिमीहरू धेरै मूल्यवान् छौ ।

परमेश्वरले कसैलाई पनि बिर्सनुहुन्न । उहाँ हाम्रो बारेमा सबै कुरा जान्नुहुन्छ र हाम्रो जीवनमा गहन चासो राख्नुहुन्छ हामी के गरिरहेका छौं र हामी के सोचिरहेका छौं । वास्तवमा उहाँ हाम्रो बारेमा सोचेर कहिल्यै थाक्नु हुन्न ।

भजनसंग्रह ४०: ५ हे परमप्रभु, हाम्रा परमेश्वर, तपाईले आश्चर्यजनक कामहरू गर्नुभएको छ! तपाईसँग हाम्रो लागि अद्भूत प्रकारका योजनाहरू छन् । कसैले पनि त्यस्तो सूची बनाउन सकेनन्! म घरि-घरि ती कुराहरू भन्छु जुन कुराहरू अनगन्ती छन् ।

हाम्रो लागि उहाँसँग विशेष योजनाहरू छन् र हामी के बन्न सक्दछौं भन्ने सपनाहरू पनि छन् ।

यर्मिया २९:११ म यसो भन्छु किनभने तिमीहरूका निम्ति मैले बनाएका योजनाहरू म जान्दछु ।" यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो, "मसँग तिमीहरूको लागि राम्रो योजनाहरू छ । म तिमीहरूलाई चोट पुर्याउने योजना बनाउँदिन । मैले तिमीहरूलाई आशा र असल भविष्य दिने योजना गरेको छु ।

हामीसँग भएका सबै राम्रा चीजहरू उहाँबाटै आएका हुन् ।

> याकूब १:१७ सबै असल कुरा परमेश्वरबाट आउँछ । अनि हरेक पक्का उपहार परमेश्वरबाट आएको हो । यी सब असल उपहारहरू उहाँ पिताबाट आउँछन् जसले स्वर्गका सम्पूर्ण ज्योतिहरू निर्माण गर्नु भयो । तर छाँया ती ज्योतिहरूबाट बद्लिए जस्तो परमेश्वर कहिल्यै परिवर्त्तन हुनुहुँदैन । उहाँ सदैव समान रहनुहुन्छ ।

परमेश्वरले हामीप्रति कस्तो महसुस गर्नुहुन्छ भन्ने कुराको सब भन्दा अचम्मको प्रदर्शन त्यो हो जुन उहाँले आफ्नो एकमात्र पुत्र - येशूको बप्तिस्मामा भन्नुभएको थियो । उहाँले यो भन्नुभएको थियो:

> मती ३:१७ तब स्वर्गबाट यो वाणी आएको सुनियो । वाणिले यसो भन्यो, “यिनी मेरो प्यारो पुत्र हुन् र म यिनीसँग अत्यन्त प्रसन्न छु ।”

परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई मानव जातिको रूपमा प्रेम गर्नुभयो । परमेश्वर उहाँसँग अत्यन्तै खुसी हनुभयो । यसको ठूलो पक्ष यो हो कि येशू परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनेर स्वीकार गर्दा हामी पनि यही स्वीकृति पाउन सक्दछौं ।

> एफिसी १:६ उहाँको यही आश्चर्यजनक अनुग्रहको कारण उहाँ प्रशंसनीय हुनुहुन्छ । आफ्ना प्यारा पुत्र जसलाई उनले माया गर्नुहुन्छ परमेश्वरले हामीलाई आफ्नो अनुग्रह प्रशस्त दिनुभयो ।

हामी येशूको भूमिका र उहाँ किन पृथ्वीमा आउनुभयो र हामी उहाँद्वारा किन स्वीकार्य हुन आवश्यक छ भन्ने बारेमा अझ धेरै खोजी गर्नेछौं । तर यहाँ हामीले जोड गर्नुपर्ने मुख्य बुँदा भनेको परमेश्वर एक प्रेमिलो र कोमल बुबा हुनुहुन्छ जसले हाम्रो गहिरो चासो राख्नुहुन्छ र हाम्रो जीवनको हरेक पक्षमा चासो राख्नुहुन्छ ।

२. सबैको सार्वभौम

अघिल्लो अध्यायमा हामीले यो अध्ययन गर्‍यौं कि परमेश्वर एक प्रेमिलो पिता हुनुहुन्छ जसले हाम्रो बारेमा निरन्तर सोच्नुहुन्छ र हाम्रो भविष्यको लागि योजना र सपनाहरू राख्नुहुन्छ । हामीले यो पनि बुझ्यौं कि उहाँ सारा ब्रह्माण्डका पिता हुनुहुन्छ । यस खण्डमा हामी यो कुरा बुझ्न चान्छौं कि कुन गुणले परमेश्वरलाई यस स्थानमा रहन दिन्छ र उहाँले के गर्नुहुन्छ ।

बाइबलले हामीलाई बताएको पहिलो कुरा भनेको परमेश्वर सबै थोकका मालिक हुनुहुन्छ ।

> १ कोरन्थी ८:६ तर हाम्रा निम्ति त एउटै परमेश्वर हुनुहुन्छ । उहाँ हाम्रा पिता हुनु हुन्छ । अनि उहाँ बाटनै प्रत्येक चीज आयो र हामी उहाँका निम्ति छौं । अनि प्रभु पनि एउटै हुनु हुन्छ । उहाँ येशू ख्रीष्ट हुनु हुन्छ। येशूको तर्फबाटै प्रत्येक कुरा हुनआए अनि हामीमा जीवन उहाँबाटै छ ।

> १ तिमोथी १:१७ जसले सदा-सर्वदा शासन गर्छन्, सम्मान अनि महिमा उनै राजा प्रति होस् । उहाँको अस्तित्व मेटाउन सकिंदैन अनि देख्न सकिंदैन । एकमात्र परमेश्वर प्रति सदा सर्वदा सम्मान अनि महिमा रहोस्। आमिन ।

व्यवस्था ६: ४ "हे इस्राएली, सुन, परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर एउटै परमप्रभु हुनुहुन्छ ।

पिता एक परमेश्वर हुनुहुन्छ जसबाट सबै कुरा आउँदछ । परमेश्वरले अरू कसैबाट आफ्नो शक्ति, बुद्धि वा ज्ञान प्राप्त गर्नुभएको छैन । हामीले देखेका सबै कुरा उहाँबाट आएका हुन् ।

यशैया ४०: १०–१५ परमप्रभु मेरा मालिक पराक्रमसाथ आइरहनु भएकोछ । उहाँ सबै मानिसहरूमाथि शासन गर्न बल प्रयोग गर्नुहुनेछ । परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूको राम्रो कर्मकोलागि, पुरस्कार ल्याउनु हुनेछ । असल गोठालेले झैं परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूको हेरचाहा गर्नुहुन्छ । साना पाठो आफ्नो पाखुरामा च्यापे झैं उहाँले आफ्ना भेंडाहरू एकत्रित पार्नुहुनेछ । तिनीहरूका आमाहरू उहाँको पछाडि हिंड्नेछन् । कसले आफ्नो हातको हत्केलामा भरेर समुद्र नाप्यो कसले आफ्नो हात प्रयोग गरेर आकाशलाई नाप्यो कसले डालो चलाए पृथ्वीका सारा कणहरू नाप्नलाई पर्वतहरू र पहाडहरू नाप्नलाई कसले नाप्ने यन्त्र चलायो यी सबै नाप्ने परमप्रभुमाथि थिए। कसैले पनि परमप्रभुको आत्मालाई उसले के गर्नु पर्ने, बताएनन् । कसैले पनि उहाँले गरेको कार्य कसरी गर्नु पर्छ बताएनन् । के परमप्रभुले कसैबाट सहयोग माग्नु भयो के कसैले परमप्रभुलाई निष्पक्ष हुनु सिकाए के कसैले परमप्रभुलाई ज्ञान सिकायो के कसैले परमप्रभुलाई समझको मार्ग देखायो होइन! पहिल्यैबाट परमप्रभुलाई ती कुराहरूको ज्ञान

थियो। हेर, यस संसारमा सारा जातिहरू गाग्रीमा रहेको एक थोपा पानी सरह छन् । यदि परमेश्वरले टाढा-टाढाका सबै जातिहरूलाई एकसाथ आफ्नो जोख्ने तराजुमा राख्नुभयो भने, पनि तिनीहरू मसिना धूलोका कणहरू जस्तै हुनेछन् ।

भजनसंग्रह ३६:७–९ तपाईको प्रिय अनुग्रह भन्दा कुनै चीज पनि बहुमूल्य छैन । मानिस जाति र स्वर्गदूतहरू तपाईकहाँ सुरक्षाको निम्ति आउँछन् । परमप्रभु! तिनीहरू तपाईको घरमा राम्रो चीजहरूबाट नयाँ शक्ति पाउँछन् । तपाईको आश्चर्यपूर्ण नदीबाट तिनीहरूलाई पिउन दिनु हुन्छ । हे परमप्रभु! जीवनको स्रोत तपाईबाट बहन्छ! तपाईकै ज्योतिबाट हामी ज्योति पाउँछौं ।

परमेश्वर सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ, यसको मतलब उहाँको शक्ति असीमित छ; यसको अन्त छैन । **परमाणु**निहित खरबौं देखी खरबौं शक्ति उहाँबाट आउँदछ । त्यो शक्ति बुझ्न हाम्रो समझशक्ति को बाहर छ । उहाँलाई सिकाउन पनि असम्भव छ किनभने उहाँको ज्ञान असीमित छ, हामी यसलाई सर्वज्ञता भन्छौं । सबै ज्ञान र बुद्धि उहाँबाट आउँदछ ।

यो शक्ति र बुद्धि हामीलाई उहाको पवित्र आत्माबाट प्रवाहित हुन्छ जुन नदी जस्तो हुनुहुन्छ ।

प्रकाश २२:१ तब त्यो स्वर्गदूतले मलाई जीवन-जलको नदी देखाए । नदी स्फटिक जस्तो चम्किलो थियो । त्यो नदी परमेश्वर अनि भेंडाको पाठाको सिंहासनबाट बगिरेहको थियो ।

भजनसंग्रह ४६:४,५ त्यहाँ एउटा नदी छ जसको धाराले सर्वोच्च परमेश्वरको पवित्र शहरमा आनन्द ल्याउँछ । परमेश्वर त्यस शहरमा हुनुहुन्छ यसैले यो कहिल्यै नाश हुने छैन । घाम उदाउनु अघिनै परमेश्वर साथ दिन त्यहाँ हुनुहुन्छ ।

उहाँको आत्माको माध्यमबाट परमेश्वर एकै पटकमा सबै ठाउँमा उपस्थित हुन सक्नुहुन्छ । हामी यो क्षमतालाई सर्वव्यापी भन्छौं । फेरि, यो पनि त्यस्तो चीज हो जुन बुझ्न गाह्रो छ, तर ध्यान दिनुहोस् बाइबलले यस बिसयमा के भन्छ:

भजनसंग्रह १३९:७–१० म जता-जता जान्छु तपाईको आत्मा त्यता-त्यतै हुन्छ । हे परमप्रभु, म तपाईको सम्मुखबाट फुत्किन सक्दिनँ । हे परमप्रभु, यदि म स्वर्ग तिर गए तपाई त्यतै हुनुहुन्छ । यदि म पातालतर्फ झरे तपाई त्यतै हुनुहुन्छ । परमप्रभु, जहाँ घाम उदाउँछ त्यतै पूर्वतिर गएँ भने, तपाई त्यतै तिर हुनुहुन्छ । यदि म पश्चिम समुद्रतिर गएँ तपाई त्यतै तिर हुनुहुन्छ। त्यहाँ पनि तपाईको दाहिने हातले मलाई पक्रन्छ अनि मलाई त्यही हातले डोर्याउनु हुन्छ ।

यो नदी जीवनको नदी हो, जीवनकालागि सबै सामग्रीहरू आत्माबाट आउँछन् र यो उहाँले हामीलाई जीवन दिने आत्मा हुनुहुन्छ जसले हामीलाई जीवित पार्नुहुन्छ र हाम्रो हृदयहरूलाई जीवित धड़काऊछ ।

प्रेरित १७:२४–२८ "उहाँ त्यही परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले सारा संसार बनाउनु भयो र संसारका सबै थोक बनाउनु भयो। उहाँ

धर्ती र स्वर्गका परमप्रभु हुनुहुन्छ । उहाँ मानिसहरूले बनाएका मन्दिरहरूमा बस्नु हुन्न! उहाँ नै जीवन, प्राण र प्रत्येक चीज मानिसहरूलाई दिनुहुन्छ । उहाँलाई मानिसहरूको कुनै सहयोगको खाँचो छैन । उहाँलाई चाहेका सबै कुराहरू उहाँसँग छन् । परमेश्वरले प्राम्भमा एकजना पुरुष बनाउनु भयो अनि त्यही मानिसबाट विभिन्न मानव जाति बनाउनु भयो । परमेश्वरले तिनीहरूलाई संसारको प्रत्येक ठाउँमा पनि बस्न दिनुभयो । परमेश्वरले तिनीहरूलाई कति समय सम्म र कुन अञ्चलमा बस्ने पक्का गरिदिनु भयो । "परमेश्वरले उहाँलाई मानिसहरूले खोजेको चाहनु हुन्थ्यो । हुन सक्छ तिनीहरूले वरिपरि उहाँलाई अँध्यारोमा खोज्लान् अनि पाउलान् । तर वास्तवमा उहाँ हामी प्रत्येकबाट टाढो हुनुहुन्न । 'हामी उहाँसँगै बाँच्छौं । हामी उहाँसँगै हिंड्छौं । हामी उहाँसँगै छौं ।' जस्तो तपाईहरूका कविहरूले पनि भनेः 'हामी उहाँकै बालकहरू मात्र हौं ।'

यसैले सारांशमा हामीले यो हेर्दछौं कि त्यहाँ एक परमेश्वर हुनुहुन्छ जो सर्व-शक्तिशाली, सर्वज्ञानी र सर्व-ब्यापी हुनुहुन्छ । सबै अधिकार र शक्ति उहाँसँग र जसलाई उहाले यो दिनु उसंग सम्बन्धित छ ।

३. परमेश्वरको ज्ञान

यो आश्चर्यजनक कुरा हो कि सर्व शक्तिशाली र ज्ञानी भएको अवस्थामा पनि उहाले केही गर्न सक्नुहुन्न । यो यति महत्त्वपूर्ण कुरा हो कि यो बिना, परमेश्वर पिताले आफ्नो राज्य स्थापना गर्न सक्नुहुन्न ।

जब हामीले तथ्यपूर्ण जीवनको गहिरो प्रभावलाई हेर्दछौं, तब हामी बुझ्दछौं कि शक्ति र बुद्धि केवल परमेश्वरवाट आऊँछ । परमेश्वरसामु समर्पण गर्ने क्षमता, उहाँमाथि भरोसा राख्ने र उहाको अनुसार काम गर्ने तरिकाको क्षमताचाहिँ परमेश्वरको सिंहासनबाट बग्ने नदीको भाग हुनुपर्छ ।

समस्या यो हो कि परमेश्वर कसैको अधीनमा बस्नुहुन्न, न त उहाँ कसैको आज्ञा पालन गर्नु वा कसैको काम गर्ने तरिकालाई अनुसरण गर्न आवश्यक छ, त्यसैले उहाँले यी चीजहरू प्रदान गर्नुहुन्न । महान् बुद्धिमतमा, परमेश्वरले आफैंबाट एउटा पुत्र अगाड़ी **पेस** गर्नुभयो, जो उहाँकै वास्तविक छविमा बनाइएको थियो, उहाँले आफूसँग भएका सबै थोक पुत्रलाई दिनुभयो र त्यसपछि उहाँद्वारा सबै कुरा सृष्टि गर्नुभयो । याद गर्नुहोस:

> हिब्रु १:१–५ अघि-अघि परमेश्वर हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसित अगमवक्ताहरूद्वारा बोल्नुहुन्थ्यो । परमेश्वर धेरै पटक विभिन्न प्रकारले बोल्नुभयो । अनि अब यी अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वर हामीसँग आफ्ना पुत्रद्वारा बोल्नुभएकोछ । उहाँले आफ्ना पुत्रद्वारा यो समस्त विश्व बनाउनु भयो अनि उहाँले आफ्ना पुत्रलाई सबै

कुराको आफ्ना उत्तराधिकारी बनाउनुभयो ।पुत्रले परमेश्वरको महिमा प्रतिबिम्बित गर्नुहुन्छ । उहाँ परमेश्वरको स्वभावको पूर्ण प्रतिरूप हुनुहुन्छ । उहाँले हरेक कुरालाई आफ्नो शक्तिशाली आदेशको अधीनमा राख्नुहुन्छ । उहाँले मानिसहलाई उनीहरूको पापहरूदेखि शुद्ध तुल्याउनु भयो र स्वर्गमा परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नुभयो ।परमेश्वरले उहाँलाई एउटा नाउँ दिनुभयो जुन कुनै पनि स्वर्गदूतहरूको नाउँ भन्दा उच्च छ । त्यसैले उहाँ स्वर्गदूतहरू भन्दा महान् हुनुहुन्छ ।परमेश्वरले यी कुरा कुनै पनि स्वर्गदूतहरूलाई भन्नुभएको थिएन: "तिमी मेरा पुत्र हौ, आज म तिम्रो पिता बनेको छु।" उहाँले कुनै स्वर्गदूतलाई यो कुरो भन्नु भएन, "म तिनका पिता बन्नेछु र तिनी मेरा पुत्र बन्नेछन् ।"

यूहन्ना ५: २६ जीवन पिताबाट आउँदछ र पुत्रलाई पनि उहाँले जीवन-दान दिने अधिकार प्रदान गर्नुभएको छ ।

यूहन्ना ५: १९ तर येशूले भन्नुभयो, "म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु । पुत्रले एक्लै केही गर्न सक्तैन । पिताले गरेको कामहरू देखे पछि मात्र पुत्रले त्यसै गर्दछ । पिताले जे गर्दछ पुत्रले त्यही गर्दछ ।

यूहन्ना ८:२९ परमेश्वर जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँ मसँग हुनुहुन्छ । म सधैँ त्यही कुरा गर्दछु जसले उहाँलाई खुशी दिँदछ । यसैले उहाँले मात्र मलाई एकलै छोडनु भएन ।"

यूहन्ना ८:४२ येशूले ती यहूदीहरूलाई भन्नुभयो, "यदि परमेश्वर साँचै तिमीहरूका पिता भएको भए तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्ने थियौ । म परमेश्वरबाटै आएको हुँ, र म यहाँ छु । म आफ्नै अधिकारबाट आएको होइन । परमेश्वरले मलाई पठाउनु भयो ।

कलस्सी २:८–१० सर्तक बन ताकि कसैले झूठो र व्यर्थका विचारले तिमीहरूलाई धोका नदेओस् । त्यस्ता विचारहरू मानिसबाट आउँछन्, अनि ख्रीष्टबाट होइन । त्यस्ता विचारहरू संसारका मानिसहरूको अयोग्य विचार हुन् ।परमेश्वरको सम्पूर्णता ख्रीष्टमा शारिरीक रूपमा छ ।अनि ख्रीष्टमा तिमीहरू पूर्ण छौ । जो सबै शासक र शक्तिहरूका शिर हुनुहुन्छ ।

अब ब्रह्माण्डको लागि चाहिने सबै कुरा उहाँको पुत्रमा निहित रहयो- शक्ति, बुद्धि, जीवन र साथ-साथै विश्वास, आज्ञाकारिता, पिताको अधिकारको मान्यता, पिताको प्रेम र स्वीकृति को भावना । परमेश्वरको पुत्र आफैंमा पूर्ण परमेश्वर र परमेश्वरको राज्यको पूर्ण आधार हुनुहुन्छ ।

फिलिप्पी २:९–११ ख्रीष्टले परमेश्वरको आज्ञा पालनन गर्नु भयो, यसर्थ परमेश्वरले उहाँलाई उच्च स्थानमा पुर्याउनु भयो। परमेश्वरले ख्रीष्टको नाउँलाई अरू सबै नाउँहरू भन्दा महान बनाउनु भयो । उहाँले यसो गर्नुभयो, ता कि स्वर्गमा, पृथ्वीमा औ पातालमा भएका हरेकले येशूको नाउँमा घुँडा टेकुन् । "येशू ख्रीष्ट प्रभु

हुनुहुन्छ," भनी प्रत्येक जिब्रोले स्वीकार गरून् । जब यसले पिता परमेश्वरको महिमा ल्याउँछ ।

त्यसैले पिताले आफ्नो पुत्रलाई उच्च पार्नुभयो र उहाँलाई ब्रह्माण्डको लागि ईश्वरीय शक्ति र उदाहरण बनाउनुभयो । परमेश्वरले मानिसहरूलाई जीवन दिन, आशीषको भावना, अधीनताको विश्वास र आज्ञाकारिताको ज्ञान प्रदान गर्न आफ्नो पुत्रको आत्माद्वारा सबै सृष्टिहरूको जीवनमा सार्नुहुनेछ । ख्रीष्टको आत्माबिना परमेश्वरलाई कसरी बुझ्ने, विश्वास गर्ने र उहाँको आज्ञा पालन गर्ने भनेर जान्न असम्भव छ । बाइबल के भन्छ याद गर्नुहोस् ।

प्रकाश २२:१ तब त्यो स्वर्गदूतले मलाई जीवन-जलको नदी देखाए । नदी स्फटिक जस्तो चम्किलो थियो । त्यो नदी परमेश्वर अनि भेंडाको पाठाको सिंहासनबाट बगिरेहको थियो ।

यूहन्ना १५:२६ "म तिमीहरूलाई पिताबाट सहायक पठाइदिनेछु । सहायक सत्यको आत्मा हो जो पिताबाट आउँदछ । जब उनी आउँछन्, उसले मेरो विषयमा बताउनेछन् ।

रोमी ८:९,१० तिम्रो लागि, यदि परमेश्वरको आत्मा तिमीमा बस्छ । तिमी आफ्ना पापपूर्ण स्वभावबाट नियन्त्रित छैनौ, तर आत्माबाट छौ । तर यदि कसैमा ख्रीष्टको आत्मा छैन भने ऊ ख्रीष्टसित हुँदैन । किनभने तिमीहरूको शरीर पापले गर्दा मरेको

छ । तर यदि तिमीमा ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भने, तब आत्माले जीवन दिंदछ जस्तो ख्रीष्टले तिमीहरूलाई परमेश्वरसित धर्मी तुल्याउनु भयो ।

यसैले येशू परमेश्वरको बुद्धि र शक्ति कहलाइनुभयो । ख्रीष्टको व्यक्तित्व ईश्वरीय आत्मा र ब्रह्माण्ड मार्फत सबै सृष्टिमा सारिएको छ । यो ख्रीष्टको बुद्धि हो जुन हाम्रो हृदयमा आउँदछ जसले हामीलाई पितालाई कसरी प्रेम गर्ने र कसरी आज्ञा मान्ने भनेर सिकाउँदछ यो ख्रीष्टको जीवन हो जसले हाम्रो अस्तित्वको हरेक स्नायु र तन्तुलाई जीवन्त पार्छ र हामीलाई जीवित राख्छ ।

१ कोरन्थी १:२४ तर जो परमेश्वरले छानेका यहूदी र गैर-यहूदीहरूका निम्ति ख्रीष्ट उनै परमेश्वरको शक्ति र ज्ञान हुनुहुन्छ ।

१ कोरन्थी १:३० परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्ट येशूको एक अंश बनाउनु भएको छ । परमेश्वरबाट ख्रीष्ट हाम्रा लागि ज्ञान बन्नु भएको छ । ख्रीष्टको कारणले नै हामी परमेश्वर प्रति धार्मिक छौं अनि हामी पापरहित छौं । अनि ख्रीष्टकै कारणले हामी पवित्र छौं ।

तसर्थ, यो एक व्यक्तिमा ख्रीष्टको आत्मा भएर, जसले तिनीहरूलाई कामकुरा गर्न धार्मिकता र राम्रो बन्नको लागि बुद्धि दिन्छ । सोलोमनले यसबारे र यो ब्रह्माण्डमा कसरी बुद्धिले काम गर्छ भनेर कुरा गरे ।

हितोपदेश ८:१२–२१ “म ज्ञान हुँ । अनि म बिवेकसँग बस्छु । तिमीले मलाई विद्या अनि राम्रो योजनासँग पाउनँ सक्छौ। परमप्रभुको डर मान्नु नै दुष्टतालाई घृणा गर्नु हो । अभिमान, अहंकार, कुटिल व्यवहार अनि छलपूर्ण बोलीलाई म घृणा गर्छु । मसँग राम्रो सल्लाह अनि स्वास्थ्य ज्ञान छ । मसँग समझशक्ति अनि सामर्थ्य छन् । मेरै सहायतामा राजाहरूले राज गर्छन्, अनि शासकहरूले उचित कानून बनाउँछन् जुन सही र न्यायपूर्ण हुन्छ । राजकुमारहरू, राजकीय मानिसहरू, निष्पक्ष न्याय घोषणा गर्नेहरूले आफ्नो काम मद्वारा गर्छन् । म ती मानिसहरूलाई प्रेम गर्छु, ज-जसले मलाई प्रेम गर्छन् अनि यदि मानिसहरूले मलाई चेष्टा गरेर खोज्छन् भने तिनीहरूले मलाई भेट्ने छन् । धन दौलत र आदर मसित रहन्छ, म अनन्त धन अनि साँचो सफलता प्रदान गर्छु । मैले दिएका भेटीहरू शुद्ध चाँदी भन्दा असल छन् औ म जुन चीज दिन्छु तिनीहरू अकबरी सुनभन्दा असल हुन्छन् । म मानिसहरूलाई सही मार्गमा डोर्याउँछु, म तिनीहरूलाई सही न्यायले चल्ने पथमा डोर्याउँछु । मलाई मन पराउनेहरूलाई सम्पत्ति दिन्छु, हो, म तिनीहरूको घर नै सम्पत्तिले भरिदिन्छु ।

यसपश्चात परमेश्वरले कसरी आफ्नो पुत्रलाई ल्यानुभयो र स्थापना गर्नुभयो भन्ने बारे शोलोमोनले वर्णन गर्न थाल्छन ।

हितोपदेश ८:२२–३१ "परमप्रभुले उहाँको प्राचीन कार्यहरू भन्दा पहिला सृष्टिको प्रारम्भमा नै मलाई बनाउनु भयो । यो संसार सृजना गरिनु भन्दा पहिला अस्मरणीय आनन्द कालमा मेरो सृजना भयो । जब त्यहाँ भूमध्यसागर थिएन, म जन्मिएको थिएँ । पानीले भरिएको महा-सागरहरू भन्दा पहिला म जन्मिएको थिए । पर्वतहरूलाई तिनीहरूको ठाउँमा राख्नु भन्दा अघि, पहाडहरू हुनु भन्दा अघि म जन्मिएको थिएँ । परमप्रभुले पृथ्वी रच्नु भन्दा पहिल्यै, खेत सृजना गर्नु भन्दा पहिल्यै, पृथ्वीमा पहिलो धूलो बनाउँनु भन्दा अघि नै, म त्यहाँ थिएँ । जब परमप्रभुले आकाश सृष्टि गर्नु भयो, म त्यहाँ थिएँ । जब परमप्रभुले क्षितिजहरूको चित्रसागरको प्रतिबिम्ब माथि कोर्नु भन्दा पहिला म त्यहाँ थिएँ । जब उहाँले आकाशमा बादल राखेर महा-सागर सृष्टि गर्नु भन्दा पहिला म जन्मेको थिएँ। उहाँले समुद्रको सिमाना तोक्दा उहाँको आज्ञा नाघी पानी बाहिर नजाओस् भनी उहाँले पृथ्वीको जग बसाउँनु हुँदा । म उहाँको छेउमा एउटा प्रिय बालक झैं थिएँ । म दिन प्रतिदिन उहाँको खुशीयालिमा थिएँ । हर समय उहाँको उपस्थिमा निरन्तर आनन्द मनाउँथें । म उहाँले सृष्टि गर्नु भएको संसारमा आनन्द लिन्छु, म मानव जातिमा खुशी लिन्छु ।

पुत्रका लागि पितालाई धन्यवाद दिनुहोस्, उहाँ बिना ब्रह्माण्डले काम गर्न सक्दैन, केहिले पनि राम्रोसँग चल्न सक्दैन । त्यसैले अब हामी देख्छौं कि परमेश्वरको (पिता र पुत्र) पूर्णता सँगसँगै छ । पिता एक सत्य परमेश्वर हुनुहुन्छ जो सबै कुराको स्रोत हुनुहुन्छ । उहाँले एउटा पुत्र

ल्याउनुभयो जसलाई उहाँले सबै थोक दिनुभयो । पुत्रबाट ब्रह्माण्ड सञ्चालन गर्न आवश्यक सबै सामग्रीहरू प्रवाहित हुन्छ । पुत्रमा शक्ति र बुद्धिको साथ भरोसा र आज्ञाकारिताको साथ छ । पुत्रको व्यक्तित्व परमेश्वरको सर्वव्यापी आत्माको माध्यमबाट ब्रह्माण्डमा प्रवाहित हुन्छ । यो एक उत्कृष्ट प्रणाली हो र परमेश्वर यसलाई सिर्जना गर्न अत्यन्त बुद्धिमान् हुनुहुन्छ ।

पावलले यस आश्चर्यकर्मको सारांस गर्दै भन्छन्:

> १ कोरन्थी ८:६ तर हाम्रा निम्ति त एउटै परमेश्वर हुनुहुन्छ । उहाँ हाम्रा पिता हुनु हुन्छ । अनि उहाँ बाटनै प्रत्येक चीज आयो र हामी उहाँका निम्ति छौं। अनि प्रभु पनि एउटै हुनु हुन्छ । उहाँ येशू ख्रीष्ट हुनु हुन्छ। येशूको तर्फबाटै प्रत्येक कुरा हुनआए अनि हामीमा जीवन उहाँबाटै छ ।

४. समानता

अघिल्लो अध्यायमा हामीले ब्रह्माण्डको जग बसाल्ने परमेश्वरको अद्भुत बुद्धिको अध्ययन गर्‍यौं । इश्वोरिय सबै गुणका साथ सम्पन्नशाली पुत्रको अग्रसारताले परमेश्वरको पूर्णतालाई परमेश्वरको आत्माको माध्यमबाट सबै सृष्टिको हृदयमा सार्न सहयोग भयो । सृष्टिमा पदिय भूमिका जे-जस्तोसुकै भए पनि, परमेश्वरले सबै नैतिक प्राणीहरूको लागि समानताको आवश्यकताको परिभाषा दिनुभयो ।

पिताले आफ्नो पुत्रलाई आफैं बराबर हुने अधिकार दिनुभयो । ध्यान दिनुहोस् कि पुत्रको समानता उहाँबाट प्राप्त शक्तिले आएको होईन, तर पिताको अधिकार र आशिषको माध्यमबाट आएको हो । यदि पुत्रलाई केवल आफ्ना पितासँग बराबर ठानिन्थ्यो किनकि उहाँसँग शक्ति छ, तब समानताको परिभाषा शक्तिको समानतामा आधारित हुन्छ । यो परिभाषा पुत्रलाई आफ्नो शक्ति प्रदर्शन द्वारा आफ्नो समानता प्रमाणित गर्ने सम्भावित स्थितिमा राख्नेछ । आफ्नो पितासँग उहाँको सम्बन्ध प्रमाणित र शक्ति प्रदर्शन गर्न शैतानले उजाडस्थानमा येशूलाई भनेको त्यस्तै थियो । बुद्धिमतका साथ पुत्रले पिताको वचनमा भर पर्नुहुन्छ । पुत्रले केवल आफ्ना पितामाथि भरोसा राख्नुहुन्छ र कसैलाई प्रमाणित गर्न केही आवश्यक ठान्नु भएन । पिता र पुत्रको सम्बन्ध ब्रह्माण्डको परिभाषित सम्बन्ध भयो । व्यक्तिहरूको आदेश बीच सबै सम्बन्धहरू उनीहरूको

सम्बन्धमा ढाँचामा हुनेछ । पिताले आफ्नो पुत्रलाई आफैंसँग बराबर बनाउनुभयो ।

> फिलिप्पी २:५,६ आफ्नो जीवनमा ख्रीष्ट येशूले जस्तै सोच र गर । ख्रीष्ट आफैं हरेक कुरामा परमेश्वर जस्तै हुनुहुन्थ्यो । उनी परमेश्वर बराबरी हुनु हुन्थ्यो । तर उहाँले परमेश्वसित रहेको बराबरीलाई आफ्नो निम्ति राखिनु पर्ने सम्पत्ति झैं मान्नु भएन ।

> यूहन्ना ५:२२–२३ “अनि पिताले कसैको न्याय गर्नु हुन्न । न्याय गर्ने सम्पूर्ण अधिकार पिताले पुत्रलाई सुम्पनु भएको छ । परमेश्वरले यसो गर्नु भएको छ, ताकि सबै मानिसहरूले पुत्रलाई आदर गर्नेछन् जसरी पितालाई आदार गरेकाछन् । यदि कसैले पुत्रलाई आदर गर्दैन उसले पितालाई पनि आदर गर्दैन जसले उहाँलाई पठाउनु भयो ।

यो कदमले बुद्धिमानीपूर्वक यो सुनिश्चित गरियो कि समानताको परिभाषा दायरामा सापेक्षिक हुनेछ । यसको अर्थ हाम्रो यो हो कि पिताले परिभाषित गरेको सम्बन्ध हो जुन उनीहरूलाई समान बनाउँछ । पुत्रले पिताबाट वंशानुगत शक्ति प्राप्त गरेका सबै अधिकारहरू, र त्यसैले उहाँहरूमा समानताको परिभाषाको भाग हुँदैनन् । उहाहरू समीकरणमा मूल्यको हुन रोकिन्छन् । आफूले सृष्टि गरेका प्राणीहरूले उहाँहरूले पाएको प्रतिभा र क्षमताहरूसँग तुलना नगर्ने, उनीहरूले एक अर्कालाई

चिन्ने र बुझ्ने क्षमताको माध्यमबाट तुलना नगर्ने निश्चित गर्न परमेश्वरले यो काम गर्नुभयो ।

पुत्रलाई पिताको समानताको प्रकृति सम्पूर्ण ब्रह्माण्डको लागि त्यस्तो निर्णायिक परिभाषा हो । यदि हामीले यो सम्बन्धलाई गलत अर्थ लगाउँछौं भने हामी परमेश्वरको राज्यको सारलाई गलत अर्थ लगाउँदछौं । परमेश्वरको पुत्रको सब भन्दा अचम्मको कुरा यो हो कि उहाँ पिताको बारेमा सबै कुरा जान्नुहुन्छ । उहाँ जस्तो कोही छैन कि सारा ब्रह्माण्डमा परमेश्वर कस्तो हुनुहुन्छ भनेर बुझाउन सक्षम छ । ध्यान दिनुहोस् कि येशूले पितासँगको समानतालाई सम्बन्धको हिसाबले कसरी वर्णन गर्नुहुन्छ ।

> यूहन्ना १०:१५ "म त्यो गोठालो हुँ जसले भेंडालाई साँचो मनले रक्षा गर्छ । म मेरा भेंडाहरू चिन्दछु जसरी पिताले मलाई चिन्नुहुन्छ । अनि भेंडाले पनि मलाई चिन्दछ जसरी म पितालाई चिन्दछु । म ती भडाहरूका लागि जीवन अर्पण गर्छु ।

त्यसकारण येशूले निश्चय रुपमा भन्न सक्नुहुन्थ्यो:

> यूहन्ना १४:९ येशूले जवाफ दिनु भयो, "फिलिप धेरै समयदेखि म तिमीहरूसँगै छु र पनि मलाई चिन्दिन भन्छौ जसले मलाई देखेकोछ उसले मेरो पितालाई पनि देखेकोछ। यसर्थ तिमी कसरी भन्छौ, 'हामीलाई पिता देखाउनु होस्'

यो कुनै रहस्यमय कथन होइन यो भनाइ यो हो कि येशू आफ्ना पिताको बारेमा सबै कुरा जान्नुहुन्छ र उहाँको चरित्र र व्यक्तित्वले भरिपूर्ण हुनुहुन्छ । ब्रह्माण्डमा कोही छैन जो पिताको सोचलाई राम्ररी जान्दछ तर उहाँले सबैको सोच जान्नुहुन्छ - पुत्र मात्र एक हो । उहाँहरूको सम्बन्धले यो सुनिश्चित गर्दछ कि हामीले आराधना गर्ने कुरा उहाँहरू बीचको शक्ति भन्दा उहाँहरूमाझ एक मायालु सम्बन्ध हो ।

भविष्यवक्ता यर्मियाले परमेश्वरको राज्यको महिमा प्रकट गर्दै यो कुरा उल्लेख गर्दछन:

> यर्मिया ९:२३,२४ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "ज्ञानीले आफ्ना ज्ञान बारे शेखी गर्नु हुँदैन् । बलवानले आफ्ना शक्ति बारे घमण्ड गर्नु हुँदैन् । धनीले आफ्ना धन बारे अहम् गर्नु हुँदैन् । तर यदि कसैले गर्व गर्छ भने, उसले यस विषयमा गर्व गरोस् । म परमप्रभुलाई चिन्छु र जान्दछु र उहाँ नै परमप्रभु हुनुहुन्छ, जसले पृथ्वीमा न्याय, दया र र्धमिकताको व्यवहार गर्नुहुन्छ । किनभने म यी कुराहरूमा नै आनन्द लिन्छु ।"

यसरी हामी समानताको परिभाषा पाउँछौं जसले परमेश्वरको राज्यको सम्पूर्ण आधार पिता र पुत्रको पहिचानमा निर्माण गर्दछ र ती कसरी एक अर्कासँग सम्बन्धित छ । पुत्रले पितासँग शक्ति बाँडफाँड गर्नु भनेको उहाँ आफैले शक्ति र ओहदाका आधारमा ल्याउन सक्ने कुनै पनि कुराले निर्धारण गर्दैन, तर केवल पिताको इच्छा र खुशीमा हो ।

फिलिप्पी २:९ ख्रीष्टले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नु भयो, यसर्थ परमेश्वरले उहाँलाई उच्च स्थानमा पुर्याउनु भयो । परमेश्वरले ख्रीष्टको नाउँलाई अरू सबै नाउँहरू भन्दा महान बनाउनु भयो ।

हीब्रू १:६ अनि जब परमेश्वरले आफ्नो पहिलो पुत्रलाई यस संसारमा चिनाउनुहुन्छ, उहाँ भन्नुहुन्छ,"परमेश्वरका सारा स्वर्गदूतहरूले उहाँलाई आराधना गरून् ।"

लूका ९:३५ बादलबाट एउटा आवाज यसो भन्दै आयो । "यी मेरो पुत्र हुन् मैले उनलाई छानेको छु । उनको आज्ञा पालन गर ।"

समानता पिताको अधिकारमा आधारित छ, उहाँको पुत्रको विशेषताहरूमा होइन । यस परिभाषा भित्र पिता र पुत्रले आ-आफ्नो व्यक्तिगत पहिचान कायम राख्दछन्, यधपी समान छन् ।

यसको प्रभाव सुरुमा स्पष्ट नदेखिन सक्छ, तर मानव परिवारमा यसको प्रभाव विशाल छ, विशेष गरी जब हामी पुरुष र महिला बीचको समानताको कुरा गर्छौं र यसले के परिभाषित गर्छ ।

| 28

५. इच्छा

अब हामी हेर्छौं कि परमेश्वरको पुत्रको आत्मा सारा जगतमा फैलिएको छ र सबैको हृदय र दिमागमा बास गर्नुहुन्छ । परमेश्वरको ब्रह्माण्ड साँच्चिकै सम्बन्धको लागि, उहाँले सृष्टि गरेका प्राणीहरूसँग पुत्रको आत्मा दिने यस जीवनलाई स्वीकार्ने वा अस्वीकार गर्ने छनौट गर्ने क्षमता हुनुपर्दछ । यो शक्ति छनौट बिना, सम्पूर्ण सिर्जना पूर्ण स्वचालित र रोबोट हुनेछ । परमेश्वरले सृष्टि गरिएका प्रत्येक नैतिक अस्तित्वलाई छनौट गर्ने शक्तिसहित एक इच्छा दिनुभएको छ । यो छनौट गर्ने अधिकार स्वयं ब्यक्तिको छनौटमा सीमित छ: परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु र उहाँलाई र उहाँको जीवनलाई उहाँको पुत्रमार्फत आत्मा प्रदान गर्न वा उहाँको जीवनलाई अस्वीकार गर्न र आफैंमा मृत्यु ल्याउन ।

> **यहोशु** २४:१५ "तर हुन सक्छ, तिमीहरू परमप्रभुको सेवा गर्न चाहँदैनौ । कसलाई सेवा गर्छौ त्यो तिमीहरूले निर्णय लिनु पर्छ । के तिमीहरू, तिमीहरूका अगुवाहरूले यूफ्रेटिस नदीको पारिपट्टि बस्दा पूजेका झूटा देवताहरूको सेवा गर्छौ अथवा, यो भूमिमा बस्ने एमोरी मानिसहरूका देवताको सेवा गर्छौ तिमीहरू आफैंले चुन्नु पर्छ । तर म अनि मेरो घरनाले भने परमप्रभुकै सेवा गर्ने छौं ।"

> हितोपदेश ३:५,६ तिम्रो सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभुमा भरोसा गर । तिम्रो आफ्नै बुद्धिमा मात्र भर नपर । तिम्रा सम्पूर्ण मार्गहरूमा

परमप्रभुलाई सम्झ । उहाँले नै तिम्रा सबै मार्गहरू सोझो पारिदिनु हुनेछ ।

छनौट गर्ने शक्ति भनेको प्रत्येक व्यक्तिले जीवनमा परमेश्वरको पुत्रको विशेषताहरू दिने स्वामित्व लिन्छ । पिताको लागि पुत्रको प्रेम हाम्रो प्रेम हुन्छ परमेश्वरको पुत्रको अधीनता र विश्वास हाम्रो अधीनता र विश्वास हुन्छ । उहाँको धार्मिकता समर्पण गर्न को लागी निरन्तर छनौट गरेर हाम्रो बन्छ । मूल रूपमा पेश गर्न र छनौट गर्न सक्ने क्षमता नदीको माध्यमबाट स्वतन्त्र रूपमा आएको थियो, तर हामी पछि हेर्नेछौं, ब्रह्माण्डमा एउटा अभाव आयो जसले परमेश्वरको परिवारलाई बाधा दिई सबैलाई ठूलो पीडा दियो ।

६. एउटा संकटको विकास

जब सबै थोक ठीक थियो, परमेश्वरको पुत्रलाई ब्रह्माण्डको निर्माण गर्ने जिम्मेवारी दिइयो । आफ्नो पिताको शक्तिमार्फत, उहाँले सम्पूर्ण ब्रह्माण्ड, ग्रहहरू र सबै जीवित चीजहरू सृष्टि गर्नुभयो । उहाले स्वर्गदूतहरूको ठूलो भीड सिर्जना गरे, जसमध्ये पहिलोलाई लुसिफर भनिन्थ्यो - प्रकाश बोक्ने ।

> यूहन्ना १:१–३ संसार सृष्टि हुन पहिल्यै त्यहाँ वचन थियो। त्यो वचन परमेश्वरसँग थियो, अनि वचननै परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो । उहाँको वचन शुरूमा परमेश्वसँग हुनुहुन्थ्यो। र उहाँकै माध्यमबाट विश्व सृजना हुन सक्यो । उहाँ बिना केही सृजना हुन सकेन ।
>
> एफिसी ३:९ अनि परमेश्वरले मलाई उहाँको गुप्त सत्यताको योजना बारे सबै मानिसलाई भनि दिने काम दिनुभयो, त्यो सत्यता आदि कालदेखि नै उहाँमा लुकेको थियो । उहाँनै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले सब कुरा सृष्टि गर्नु भयो ।
>
> हीब्रू १:१,२ अघि-अघि परमेश्वर हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसित अगमवक्ताहरूद्वारा बोल्नुहुन्थ्यो । परमेश्वर धेरै पटक विभिन्न प्रकारले बोल्नुभयो । अनि अब यी अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वर हामीसँग आफ्ना पुत्रद्वारा बोल्नुभएकोछ । उहाँले आफ्ना पुत्रद्वारा

यो समस्त विश्व बनाउनु भयो अनि उहाँले आफ्ना पुत्रलाई सबै कुराको आफ्ना उत्तराधिकारी बनाउनुभयो ।

लुसिफरलाई परमेश्वरको पुत्रको स्थान थाहा थियो र पुत्रले उत्तराधिकारको रूपमा इश्वरिय पूर्णता पाईसक्नु भएको थियो । उसले आफ्नो नजर परमेश्वरको पुत्रमा निहित परमेश्वरको बुद्धी बाट पर हटाउन थाल्यो । इच्छा–शक्तिको वरदानको माध्यमबाट उसले प्रश्न गर्न थाल्यो कि कुन आधारमा परमेश्वरको पुत्र परमेश्वरसँग बराबर हुनुपर्दछ, लूसिफ़रले पुत्रको ओहदाको चाहना गर्न थाल्यो र तर्क गर्यो कि यदि पुत्रले यो स्थान प्राप्त गर्न सक्दछ भने ऊ किन यो प्राप्त गर्न सक्दैन? किन परमेश्वर (पिता र पुत्र) जस्तो तेस्रो भित्री प्राणी हुन सक्दैन? लुसिफरले पुत्र र उहाँको अधीनताको आत्माको महत्त्वपूर्ण भूमिकालाई बुझ्न सकेन जसले सारा ब्रह्माण्ड एकसाथ समाहित गर्यो कलस्सी २:९,१० ।

परमेश्वर र उहाँको पुत्रको चिनारी र चरित्रको कदर गर्नुको सट्टा उसले परमेश्वरको शक्ति र ओहदाको चाहना गर्न थाल्यो । उसले तर्क गर्ने एउटा पक्ष यो थियो कि यदि पुत्र परमेश्वरको पुत्र हो भने उहाँ बराबरी हुन सक्दैन । उसले सोच्यो कि किन उसले त्यस्तो प्राणीको (पुत्र) पूजा गर्नु पर्छ जुन स्वाभाविक रूपमा शक्तिशाली थिएन र आफ्नो अस्तित्व अरुसँग सम्बन्धित छ । उ यस्तो निष्कर्षमा पुग्यो कि त उसलाई पुत्रको जस्तै ओहदा उपभोग गर्न पाउनुपर्यो वा पुत्रलाई परमेश्वर बराबर ठान्न उसले आफूलाई लुट्ने कुरा ठान्यो ।

फिलिप्पी २:५,६ आफ्नो जीवनमा ख्रीष्ट येशूले जस्तै सोच र गर । ख्रीष्ट आफैं हरेक कुरामा परमेश्वर जस्तै हुनुहुन्थ्यो । उनी परमेश्वर बराबरी हुनु हुन्थ्यो । तर उहाँले परमेश्वसित रहेको बराबरीलाई आफ्नो निम्ति राखिनु पर्ने सम्पत्ति झैं मान्नु भएन ।

यशैया १४:१२–१४ तिमी बिहानको तारा जस्तो थियौ, तर तिमी आकाशबाट खस्यौ। पहिले सारा पृथ्वी नै तिमी समक्ष नतमस्तक हुन्थ्यो । तर अहिले तिमी काटिएर ढल्यौ । तिमीले सधैँ आफैंले आफूलाई भन्ने गर्दथ्यौ, "म सर्वोच्च परमेश्वर जस्तो उच्च हुनेछु, म आकाशमाथि जानेछु ।
म मेरो सिंहासन परमेश्वरको ताराहरूमाथि राख्नेछु। म पवित्र पर्वत सापोनको टापुमा बस्नेछु, म धेरै देवताहरूलाई त्यस पर्वतमाथि भेट्नेछु । म बादलहरूको बेदी सम्म जानेछु, म आफू सर्वोच्च परमेश्वर जस्तै हुनेछु ।"

इजकिएल २८:१४,१५ तिमी चुनिएका करूब स्वर्गदूत थियौं । तिम्रो पखेंटा मेरो सिंहासन सम्म फैलिएको थियो अनि मैले तिमीलाई परमेश्वरको पवित्र पर्वतमा राखें । तिमी त्यो रत्नको बीचमा हिँड्यौ जुन आगो जस्तै दन्किरहेको थियो । तिमी असल अनि ईमान्दार थियौं जब मैले तिमीलाई बनाएँ । तर त्यसपछि तिमीमा दुष्ट कुरो पाइयो ।

लुसिफरले आफ्नो हृदयमा यो भन्यो कि उसले आफ्नो सिंहासन तारा वा परमेश्वरको दूतहरूमाथि स्थापित गर्नेछ । ऊ सर्वोच्चको स्थानमा उक्लनेछ । उसको सम्पूर्ण ध्यान शक्ति र ओहदाको अधिग्रहण थियो । परमेश्वरको चरित्रको लागि कुनै चाहना थिएन, केवल उहाँको ओहदा र शक्तिको लागि मात्र थियो ।

यो रहस्य हो कि कसरी लुसिफरले यस तरीकाले सोच्न शुरू गर्यो । बाइबलले हामीलाई बताउँदैन, तर किनभने परमेश्वरले सबै मानिसहरूलाई छनौट गर्ने शक्ति दिनुभयो, लुसिफरले आफ्नो शक्तिलाई परमेश्वरको अधीनता, योजना र बुद्धिबाट टाढा हुनको लागि यस शक्ति प्रयोग गर्‍यो ।

परमेश्वरले आफूले लिनु भएको योजनाको बारेमा लुसिफरसँग तर्क गर्ने प्रयास गर्नुभयो । परमेश्वरको पुत्रले परमेश्वर पिता सरह ग्रहण गरेको ओहदाको कारण पनि उसलाई बुझाइयो । तर लुसिफरले सुन्न इन्कार गर्यो र शैतान बन्यो - जसको अर्थ आरोप लगाउने वा आरोपकर्ता हो । उसले परमेश्वरलाई दोषपूर्ण राज्य स्थापना गरेकोमा आरोप लगायो र परमेश्वरको पुत्रको उपासना गर्न इन्कार गर्यो । बरु उसले यो निर्धारण गर्ने छनौट गर्‍यो कि यदि ऊ परमेश्वरसँग बराबरी हुन सकेन भने, उसले केवल त्यस्तो ईश्वरलाई स्वीकार्नेछ जसको आफ्नै अन्तर्निहित शक्ति छ र अरू कसैबाट पनि ग्रहण गरेको छैन ।

यस बुदामा अत्यन्त महत्त्वपूर्ण बिसय लूकेको छ । परमेश्वर मात्र जीवनको स्रोत हुनुहुन्छ । परमेश्वरसँग असहमत हुन र उहाँमाथि विश्वास

गर्न र उहाँको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गर्न तपाईलाई जीवनबाट विच्छेद हुनु हो । जीवन केवल परमेश्वरको अधीनमा रहनाले प्राप्त हुन्छ र अधीनता केवल पुत्रको आत्माको माध्यमबाट आउँदछ । पिता र पुत्र दुबै किन यति महत्वपूर्ण हुनुहुन्छ भन्ने धेरैको यही मुख्य कारण हो । सर्मपण हुन अस्वीकार गर्दै, लुसिफरले पुत्रको अधीनमा रहेको आत्माको प्रतिरोध गरिरहेको थियो । प्रतिरोधसँगको नजिकको कार्य भनेको घृणा र हत्याको कार्य हो । त्यसैले शारीरिक दिमागले परमेश्वरसँग दुश्मनी गर्दछ रोमी ८:७ । जब शैतानले परमेश्वरको प्रतिरोध गऱ्यो, परमेश्वरले तुरून्त निर्णय गर्नुपऱ्यो - त्यो निर्णय जसको लागि उहाँ तयार हुनुहुंथ्यो, तर अब लागू गर्नुपर्ने थियो । परमेश्वरको विरोधमा, लुसिफरले ख्रीष्टको आत्मालाई होईन भनिरहेको थियो, उसले परमेश्वरको पुत्रको हत्या गर्दै थियो । उसले भनिरहेको थियो म तिम्रो शक्ति चाहन्छु, तर तिम्रो छोरा होइन । या त परमेश्वरले जीवनको स्रोत छोड्न लूसिफरलाई तुरुन्तै मार्नुपर्थ्यो वा लुसिफरले वास्तवमा उसको दिमागमा गरिरहेको कामको अनुरूप परमेश्वरले आफ्नो छोरालाई मर्न अनुमति दिनु पर्थ्यो । ख्रीष्टको मृत्यु भनेको ठीक न्यायको लागि परमेश्वरबाट न्यायिक न्यायको कार्य होइन, यो ब्रह्माण्डको प्राकृतिक नियमको प्रदर्शन हो कि जीवन केवल परमेश्वर र उहाँको पुत्रबाट आउँदछ । लुसिफरले यस मृत्युबाट कुनै फाइदा पाउने थिएन किनभने उसले कहिल्यै पनि परमेश्वरको पुत्रको पहिचान स्वीकार्ने छनौट गरेन, तर ख्रीष्टको मृत्युले शैतान र त्यसका दूतहरूको सम्पूर्ण अभियानको लागि योगदान गर्दछ, ताकि ब्रह्माण्डले शैतानको दिमागमा के थियो भनेर देख्न सकोस् । शुरुमा पुत्रले निर्णय लिनुको सट्टा यदि लुसिफरको मृत्यु भएको भए, परमेश्वर प्रेम गर्नुको

सट्टा डरको परमेश्वर हुनुहुन्छ भनि डराउनु पर्ने हुंथ्यो । परमेश्वरको पुत्रलाई परमेश्वरको इच्छाको प्रतिरोध गर्ने मालवाहक रेलमा समाहित गरियो । या त परमेश्वरले रेललाई पछाडि पार्नु पर्थ्यो वा उहाँको पुत्रलाई मर्नुपर्थ्यो, कि क्रूसको मृत्यु वास्तवमै यही हो - परमेश्वरको राज्यमा उसको वास्तविक चिनारीलाई जान्ने यूहन्ना १७:३ ।

शैतानले आफ्ना विचारहरू अन्य स्वर्गदूतहरूमा पनि पुर्‍याउन थाल्यो र अन्तमा एक तिहाइ स्वर्गदूतहरूले लुसिफरलाई ठीक ठाने । किन उनीहरुले यो पुत्रलाई सुम्पनु पर्ने जसले पिताबाट सबै थोक प्राप्त गर्यो, उहाँबारे के विशेष थियो? तिनीहरूले परमेश्वरको इच्छाको अधीनमा बस्न अस्वीकार गरे । दुःखको कुरा, स्वर्गमा शब्दहरूको (polemos) **युद** शुरू भयो र शैतान र त्यसका अनुयायीहरूलाई बाहिर निकालियो ।

> प्रकाश १२:७–९ त्यसपछि स्वर्गमा एक युद्ध भयो । माइकल अनि तिनका दूतहरू त्यस विशाल सर्पका विरोधमा लडे । त्यो सर्प अनि त्यसका दूतहरू प्रतिकारमा लडे । तर त्यो विशाल सर्प त्यति शक्तिशाली थिएन । त्यो विशाल सर्प अनि त्यसका दूतहरूले स्वर्गमा आफ्ना स्थान गुमाए । त्यो विशाल सर्प त्यसका दूतहरू सहित पृथ्वीमा फालियो । त्यो विशाल सर्प त्यही पुरानो सर्प हो जसलाई शैतान भनिन्छ, त्यसले सम्पूर्ण संसारलाई नै कुमार्गमा डोर्याउँछ । उसका दूतहरू पनि उसँगै पृथ्वी तल फालियो ।

परमेश्वरले शैतानलाई मार्न सक्नुहुन्थ्यो तर उसको खतरनाक सोचाइको पूर्ण बीजहरू प्रकट हुन दिनु आवश्यक थियो। शैतानले परमेश्वरको पुत्रमार्फत प्राप्त भएको एकमात्र उपलब्ध जीवनलाई अस्वीकार गरिसकेको हुनाले उसलाई नाश गर्न सकिन्थ्यो, तर स्वर्गदूतहरू र बाँकी सारा ब्रह्माण्डले यो सोच्न थाल्थ्यो कि परमेश्वर वास्तवमै जबरजस्ती नाश गर्नुहुने, झूट बोल्ने, र हिंस्रक प्रकृतिको परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर चिन्थे। सबैले आफै बुझनुपर्दछ कि किन पुत्रद्वारा सृष्टि गर्न सम्भव छ। ब्रह्माण्ड मा सबैलाई को ठीक हो भनेर निर्णय गर्ने मौका हुनेछ; परमेश्वर वा शैतान।

७. परमेश्वरको प्रतिरुपमा सृष्टि गरिएको

शैतान र एक तिहाइ स्वर्गदूतहरूले पुत्रको स्थान र पितासँगको उहाको सम्बन्धमाथि प्रश्न गरेका थिए । पिता र पुत्रको सम्बन्धको उत्पत्ति प्रमाणित गर्न त्यहाँ कोही थिएनन, त्यसैले उनीहरूले पितालाई विश्वास गर्नुपर्दछ कि उहाँ सबैका लागि कुन कुरा असल छ भनि जान्नुहुन्छ ।

एक समय यस्तो आउँछ कि पिताको पुत्रसँगको सम्बन्धमा प्रश्न उठ्नेछ भन्ने कुरा जानेर, परमेश्वरले आफ्नो पुत्रसँग सम्वन्ध राख्नुभएको विशेष सम्बन्धको अझ पूर्ण रूपले व्याख्या गर्ने योजना बनाउनु भएको थियो । पिता-पुत्र सम्बन्धमा शिरत्व र अधीनताको महत्त्वपूर्ण गतिशीलतालाई अधिक नजिकबाट हेर्न ... ब्रह्माण्डको लागि उदाहरण प्रदान गर्दछ...

यो वास्तवमा पिता र पुत्रले पृथ्वीको योजना बनाउँदै गर्दा लुसिफरको निराशा वास्तवमा बढ्यो । लुसिफर यस संसारको राजकुमार बन्न चाहाँन्थ्यो तर उसको यो अनुरोध अस्वीकार गरियो । ख्रीष्ट यस संसारको शासक हुनु पर्ने थियो किनभने यो संसार पिता र उहाँको पुत्रको स्वरूपमा बनाइएको थियो । लुसिफरले परमेश्वरको पुत्रको डाह गर्‍यो । यदि केवल लुसिफरले विश्वास गरेको भए यो योजनाले उसलाई पिता र पुत्रको बीचको विशेष सम्बन्ध बुझ्न र पुत्रको भूमिका परमेश्वरको राज्यको लागि किन यत्तिको महत्त्वपूर्ण हो भनेर बुझ्न मद्दत गर्द्थ्यो । दुःखको कुरा, यो हुन सकेन ।

परमेश्वर र उहाँको पुत्र, पृथ्वी सृष्टि गर्ने र ब्रह्माण्डमा उहाँहरूको सम्बन्धको एक विशेष छवि प्रकट गर्ने योजनाको साथ अघि बढ्नुभयो

। र परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई भन्नुभयो, “हामी मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा बनाऔं ।" उत्पति १:२६

त्यस सृष्टिको हप्तामा सृजनात्मकताको वर्णन कसले गर्न सक्छ र ! दिनहुँ, जब परमेश्वरको सृजनात्मक शक्ति उहाँको पुत्रबाट बाहिर निस्किरहेथ्यो, पृथ्वीले एक रूप लियो । जमिन, घाँस र फूलहरू, रूखहरू, सूर्य र चन्द्रमा, जनावरहरू र त्यसपछिको चरण सृष्टिको सबैभंदा महत्वपूर्ण सृष्टि थियो - पुरुष र महिलाको सृष्टि ।

सृष्टिको प्रक्रिया एकदम महत्त्वपूर्ण छ र यसले परमेश्वर र उहाँको पुत्रको बारेमा महत्त्वपूर्ण विवरण बताउँछ

> उत्पति १:२७ यसर्थ परमेश्वरले आफ्नै प्रतिरूपमा मानिसलाई सृष्टि गर्नुभयो । परमेश्वरले आफ्नै स्वरूपमा मानिसलाई सृष्टि गर्नु भयो। उहाँले पुरुष र स्त्री सृष्टि गर्नुभयो ।

यो प्रक्रिया यसरी सम्पन्न भयो ।

> उत्पति २:७ तब त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले भूँईबाट माटो उठाउनु भयो अनि मानिस सृष्टि गर्नु भयो । परमप्रभुले मानिसको नाकबाट सास हालिदिनु भयो र यसलाई जिउँदो बनाउनु भयो ।

> उत्पति २:१८–२५ तब फेरि परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिसको लागि एक्लो बस्नु राम्रो होइन । म उसको लागि

एकजना सहयोगी बनाउनेछु जो ऊ जस्तै नै हुनेछे ।" यसर्थ परमप्रभु परमेश्वरले जमीनका सबै पशुहरू र आकाशमा चरा-चुरुङ्गीहरू सृष्टि गरी तिनीहरूको के-के नाउँ राख्दा रहेछन् भनी मानिसकहाँ पठाउनु भयो । अनि मानिसले तिनीहरूलाई जे भने तिनीहरूको त्यही नाउँ रह्यो । अनि मानिसले पाल्तू गाई-वस्तु, आकाशमा उड्ने चरा-चुरुङ्गीहरू र जङ्गली जनावरहरूको नाउँ राख्यो । तर मानिसको निम्ति कुनै सहयोगी साथी पाएन । त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई गहिरो निंद्रामा सुताउनु भयो । जब त्यो मानिस गहिरो निंद्रामा पर्यो उहाँले एउटा करङ्ग त्यस मानिसबाट निकाल्नु भयो तब परमेश्वरले करङ्ग निकालेको ठाउँमा मासुले पुरिदिनुभयो । त्यस मानिसबाट निकालिएको करङ्गबाट उहाँले एउटी स्त्री मानिस सृष्टि गरी तिनलाई त्यस मानिस कहाँ ल्याउनु भयो । तब त्यस मानिसले भने, "आखिरमा म जस्तै अर्को एउटा व्यक्ति उसको हड्डी मेरो हड्डी बाट आयो, अनि उसको शरीर मेरो शरीरबाट आयो । किनभने तिनी एउटा मानिसबाट निकालिएकी हुनाले म तिनलाई 'स्त्री मानिस' भन्नेछु।" यसकारण, एकजना मानिसले आफ्नो आमा-बाबुलाई छोडेर आफ्नी पत्नीसित सम्बन्ध राख्छ । यसरी दुइजना मानिसहरू एउटै बनिन्छन् । त्यो मानिस र तिनकी पत्नी नाङ्गै भएता पनि तिनीहरू लाज मान्दैन थिए ।

परमेश्वरले आफ्नो पुत्रमार्फत आदमलाई पृथ्वीको माटोबाट बनाउनुभयो, र त्यसपछि जीवनको नदी बग्यो अर्थात उहाँमा सास आयो। परमेश्वरको पुत्रको बहुमूल्य गुणहरू, अर्थात् पिताको आशीर्वादको भावना र पुत्रको मायालु विश्वास र आज्ञाकारिता, आदमको इच्छा मार्फत खुशीसाथ पारित भए र उनको हिस्सा भए। आदम स्वाभाविक रूपमा परमेश्वरको सेवा गर्न र उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउन चाहन्थे, किनकि उनले आत्माका माध्यमबाट परमेश्वरका पुत्रबाट यी चाहनाहरू प्राप्त गरिरहेक थिए।

> १ कोरन्थी २: १६ "परमप्रभुको मनलाई कसले जान्न सक्छ परमप्रभुलाई कसले अह्राउन सक्छ" तर हामीसँगत त ख्रीष्टको मन छ।

परमेश्वरले आदमलाई त्यस्तो परिस्थितिमा राख्नुभयो जहाँ उसले केही कुरा हराइरहेको छु भनेर जान्न थाल्नेछ। परमेश्वरले आदमलाई मात्र किन केही कुराको कमी भएको प्रक्रियामा डोर्याउनलाई सृष्टि गर्नुभयो? यसले हामीलाई परमेश्वर र उहाँको राज्यको बारेमा चाखलाग्दो पाठ सिकाउँदछ: केहि चीजहरू केवल अनुभवको माध्यमबाट सिक्न सकिन्छ, र आदमका लागि केहि अभाव महसुस भएको कारण यसको लागि उहाँको चाहना र परमेश्वरले प्रदान गर्नुहुँदा कदरको भावना बढाउँदछ।

आदमसँग त्यस्तो साथी कोही थिएन जसले उनको दिमाग र सोच बुझद्थ्यो; कोही मानिस जसले आफ्नो खुशीलाई बुझ्न सक्छ र उसको अनुभवलाई बुझ्न सक्छ। आदमले जनावरहरूको नाम दिदाँ उनले महसुस गर्न थाले कि ऊ जस्तो कोही मानिस थिएन, उनलाई चिन्ने कोही छैन। यस अनुभवले आदममा छाप लगाएको कुराको चाहना जुन

परमेश्वरको राज्यको लागि केन्द्रिबिन्दु थियो: आत्मीय सम्बन्ध । यसलाई बुझ्ने एक मात्र तरिका भनेको यसलाई अनुभव गर्नु हो । परमेश्वरले आदमलाई सम्बन्धको महत्त्व बताउन सक्नुहुन्थ्यो र यो कत्तिको राम्रो हो भनेर वर्णन गर्न सक्नुहुन्थ्यो, तर आदमलाई जनावरहरूको नाम बताउने काम गर्दा यो आदमको दिमागमा मात्र नभई उनको मुटुमा पनि स्पष्ट भयो, जून महत्त्वपूर्ण थियो ।

किन परमेश्वरले आदमलाई निद्रामा राख्नु भयो र त्यसको छाती खोलेर एउटा जीवित करंग लिनुभयो र त्यसलाई एउटी महिलामा परिणत गर्नुभयो? के यो प्रक्रिया गर्नलाई धेरै जटिल तरीकाको जस्तो देखिदैन? यो प्रक्रिया उच्च शिक्षामूलक छ । हव्वाको उत्पति आदमबाट हुन आयो, जुन उसको आफ्नै शरीरबाट बनेको थियो र उसको मुटुको छेउछाउबाट बाहिर निस्कीएको थियो, जो प्रत्यक्ष रूपमा पिता र उहाँको पुत्रको उदयको कथाको बारेमा बोल्दछ । किन परमेश्वरले आदमको मस्तिष्कको अंश लिनुभएन, किन त्यो मुटुको पट्टि थियो? बाइबलले यो किन हो भनेर बताउँदैन, तर यसले उसँग पीडाको समाधानको कुरा गर्दछ जुन आदमको मुटुमा भएको साथीको अभावले उसलाई बुझायो र उसले बोकेको बीउको लागि उसले आफ्नो अधीनमा पार्ने पोषणकर्ताको रूपमा काम गर्न सक्थ्यो ।

> यूहन्ना १:१८ कसैले पनि कहिल्यै परमेश्वरलाई देखेका छैनन् । तर एकमात्र पुत्र जो परमेश्वर हुनुहुन्छ अनि जो पिताको अति नजिकमा हुनुहुन्छ र उहाँले हामीलाई परमेश्वर चिनाउनु भएकोछ ।

यूहन्ना ८:४२ येशूले ती यहूदीहरूलाई भन्नुभयो, "यदि परमेश्वर साँच्चै तिमीहरूका पिता भएको भए तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्ने थियौ। म परमेश्वरबाटै आएको हुँ, र म यहाँ छु। म आफ्नै अधिकारबाट आएको होइन। परमेश्वरले मलाई पठाउनु भयो ।

हितोपदेश ८:२३–२५ यो संसार सृजना गरिनु भन्दा पहिला अस्मरणीय आनन्द कालमा मेरो सृजना भयो । जब त्यहाँ भूमध्यसागर थिएन, म जन्मिएको थिएँ । पानीले भरिएको महा-सागरहरू भन्दा पहिला म जन्मिएको थिए। पर्वतहरूलाई तिनीहरूको ठाउँमा राख्नु भन्दा अघि, पहाडहरू हुनु भन्दा अघि म जन्मिएको थिएँ ।

रोमी १:१९,२० परमेश्वरले आफ्नो क्रोध देखाउनुभयो, किनभने उहाँको बारेमा जान्नुपर्ने प्रत्येक कुरो परमेश्वरले स्पष्टसित देखाइदिनु भएकोछ । हो, उहाँले आफ्नो बारेमा सबै कुराहरू स्पष्ट बताई दिइसक्नु भएकोछ । परमेश्वरको विषयमा धेरै कुराहरू छन् जुन मानिसहरूले देख्न सक्तैनन् उहाँकै अनन्तको शक्ति र अन्य थोकहरू जसले उहाँलाई परमेश्वर भनि चिनाउँछ । तर संसारको शुरूदेखि नै ती सबै चीजहरू बुझ्न मानिसहरूलाई सजिलो छ । ती थोकहरू स्पष्ट छन् जुन परमेश्वरले बनाउनु भएको थियो । यसैले ती सबै मानिसहरू आफूले गरेको खराब कामहरूबाट परमेश्वरदेखि उम्कन पाउँदैनन् ।

हामीले भर्खरै सूचीबद्ध गरेका पदहरूमा हामी परमेश्वरको पुत्र उहाँको काखबाट निस्किरहेको स्पष्ट प्रमाण पाउँछौं । यो शब्द अगाडि बढ्नु र आऊनुको अर्थ "बाहिर निस्किनु" हो, जुन हितोपदेश ८:२५ ले प्रत्यक्ष रूपमा स्पष्ट पार्दछ । यसमा टिप्पणी गर्दै प्रेरित पावल यो भन्छन् कि सृष्टिले हामीलाई परमेश्वरको (पिता र पुत्र) सीधा चित्रण गर्दछ ताकि हामी कुनै बहाना गर्न सक्दैनौं ।

पहिलो चोटि हव्वालाई देखेपछि आदमले के सोच्यो होला भनेर कसले कल्पना गर्न सक्दछ, जब उनीहरूको आँखा जूध्यो र यो महसुस भयो कि यहाँ त्यस्तो व्यक्ति छ जसलाई आदमले वास्तवमै बुझ्न र प्रशंसा गर्न सक्छन । ऊ कोही हो, जुन उसको तत्त्वको हो र जसले आफ्नो बीउ बोक्न सक्छ, त्यसलाई हुर्काउन सक्छ र अत्यावश्यक समर्पित प्रतिनिधि हुन सक्छ, र उसले आफ्ना सन्तानहरु र नातिनातिनाहरुलाई अधीनमा रहन र आज्ञाकारी रहनु पर्ने बारे महत्व देखाउन आवश्यक छ । जसरी परमेश्वरलाई यी आज्ञाकारी गुणहरू प्रदान गर्न आफ्नो छोराको आवश्यकता पर्‍यो, परमेश्वरले पार्थिव राज्य स्थापना गर्नुभयो ताकि पतिले आफ्नी पत्नीविना राज्य निर्माण गर्न सक्दैनन् । उनका सन्तानहरूलाई आमाको रूपमा जीवित सास उदाहरण बिना कसरी पेश गर्ने भनेर थाहा हुने थिएन ।

श्रीमान् र श्रीमतीको बीचमा एक गहिरो पवित्र सम्बन्ध रहेको छ । यो सम्बन्ध सही तरीकाले बुझ्ने हो भने पिता र पुत्र बिचको सम्बन्धको बारेमा बोल्छ र परमेश्वरको पुत्र विरुद्ध शैतानले लगाएको झूटो आरोपको एक निरन्तर सम्झना हो ।

> १ कोरन्थी ११:१० र त्यसैकारणले अधीनताको चिन्ह स्वरूप स्त्रीले आफ्नो शिर केही चीजले छोपेकी हुनुपर्छ । स्वर्गदूतहरूको कारणले उसले यसो गर्नु पर्दछ ।

पिता र पुत्रको सम्बन्धबारे स्वर्गदूतहरूलाई निर्देशन दिन परमेश्वरले पति र पत्नीको सम्बन्ध निर्माण गर्नुभयो । यस उद्देश्यका लागि कस्तो सुनौलो अवसर सिर्जना गर्नुभएको छ ।

यस सत्यलाई थाहा पाउँदा हामी यो पाऊन सक्दछौं कि विवाहको उदेश्य नै परमेश्वरको आत्माले आफूलाई पिता र पुत्रको सम्बन्धको नजिक हुन आकर्षित गर्नु हो । पतिले आशिसको स्त्रोतको रूपमा काम गरिरहेका छन् र श्रीमतीले माया, विश्वास, र समर्पणताको जीवित प्रदर्शनको रूपमा काम गरिरहेका छन् ।

आदम र हवालाई एक उच्च र खुशीको बोलावट थियो । यदि तिनीहरू पिता र पुत्रको छविमा बसेका भए कत्ति दु: ख रोकिने थियो ।

८. झूटको पिता

हामीलाई याद छ कि शैतानले यस्तो निर्णय गरिसकेको थियो कि यदि परमेश्वरले उसलाई परमेश्वरको पुत्रको शक्ति र सुविधाहरूमा पहुँच गर्न दिनुभएन भने उसले त्यो निष्कर्षमा पुग्नेछ कि ऊ केवल अन्तनिर्हित ईश्वरको मात्र पूजा गर्नेछ । परमेश्वरले शैतानका “सुधारहरू” स्वीकार्न इन्कार गरिसकेपछि शैतानले परमेश्वरको पुत्रको महत्त्वपूर्ण ओहदालाई नस्वीकार्ने भए पनि पितासामु आफ्नो जीवन बाँकी छ भनेर स्वीकार्नुपर्‍यो ।

यदि उसले निरन्तर रूपमा सबै शक्तिहरू परमेश्वरबाट आएको हो भनेर स्वीकार्नु पर्‍यो भने शैतानले आफ्नै सिद्धान्तको आधारमा राज्य स्थापना गर्न कुनै उपाय थिएन । त्यसोभएर ऊ एउटा ठूलो **झुट** लियर आयो - सबैको आफैंमा जीवन छ । यस तरीकाले विश्वास गर्नका लागि त्यहाँ धेरै विकल्पहरू थिए । तपाई विश्वास गर्न सक्नुहुन्छ कि तपाई केवल अमर हुनुहुन्छ र अमरत्व हरेक प्राणीको एक प्राकृतिक गुण हो । तपाई विश्वास गर्न सक्नुहुनेछ कि जीवन केवल एक शक्तिको रूपमा अवस्थित छ र सबैजना त्यससँग जडित छन् र यसलाई उनीहरूले चाहे अनुसार प्रयोग गर्न सक्दछन् । वा तपाईले ईश्वरमा विश्वास गर्न सक्नुहुन्छ जसले तपाईको क्षमताको उत्तम प्रयोग गर्नको लागि तपाईलाई अमरत्वको उपहार दिनुभयो । तपाईले रोज्नु भएको जुनसुकै विकल्पले फरक पार्दैन, जबसम्म तपाई विश्वास गर्नुहुन्छ तपाईसँग आफ्नो जीवनको स्त्रोत छ । यो ब्रह्माण्डको सब भन्दा ठूलो झूट हो । येशूले भन्नुभएझैं

> यूहन्ना ८:४४ तिमीहरूका पिता शैतान हो । तिमीहरू उसका सन्तान हौ । उसले जे चाहन्छ तिमीहरू त्यही गर्दछौ । शैतान आदिकालदेखि नै हत्यारा थियो । उ सधैँ सत्यको विरुद्धमा छ अनि उभित्र सत्य छैन । जब ऊ झूटो बोल्छ तब उसले त्यो झूटो स्वभाविक रूपले बोल्छ । हो शैतान असत्यवादी अनि असत्यको पिता हो ।

परमेश्वरले त्यस झूटलाई तुरुन्तै अन्त्य गर्न सक्नुहुने थियो जसले उहाँको पुत्रलाई अस्वीकार गरेका थिए, तर पुत्रले उनीहरूलाई जीवन प्रदान गरिरहनुभयो यद्यपि यो उहाँको निम्ति कष्टदायी थियो । ब्रह्माण्डले झूटको प्रभाव देख्नको लागि, पुत्रले पतित स्वर्गदूतहरूलाई समर्थन गर्नु परेको थियो र उनीहरूलाई जीवन दिनुपर्थ्यो जबकि उनीहरूले उहाँलाई मार्न खोजेका थिए । शैतान र उसका दूतहरूले येशूलाई अस्वीकार गरेपछि उनीहरूले येशूप्रतिको अधीनता, भरोसा, र आज्ञाकारिताको आत्मा पाएनन् जुन उहाँबाट मात्र आउँदछन् । उनीहरूले आफूलाई परमेश्वरको पुत्रलाई उसको चरित्र र आत्मा क्रूसमा टाँगे तरैपनि परमेश्वरले उनीहरूलाई जीवनको शक्ति प्रदान गरिरहनुभयो ताकि शैतानले आफ्नो योजना प्रदर्शन गर्ने समय पायो । यस संसारले कसलाई जीवनको उत्तम मार्ग थाहा छ भनेर निर्णय गर्न परमेश्वरले त्यसो गर्नुभयो । हामीले माथि उल्लेख गरेझैं शैतानले परमेश्वरको प्रतिरोध गर्ने अनुमति दिनको लागि एक मूल्य चुकाऊँनु पर्यो - एक प्राणीले त्यो मूल्य चूकाउनु पर्यो, जसको जीवनलाई अस्वीकार गरिएको थियो र उहाँ परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ । शैतान शुरुदेखि नै एक हत्यारा थियो; उसले परमेश्वरको

विरोधमा ख्रीष्टको मृत्यु गरायो । यो मृत्युको खेल शैतानको दिमागमा चलिरहेको थियो, र सबैले के भइरहेको छ भनेर हेर्न ब्रह्माण्डमा यो प्रकट गर्नु आवश्यक थियो । यो प्रकट पृथ्वीमा भएको परमेश्वर चाहनुहुन्न थियो, तर दुःखको कुरा यो त्यहि हो जहाँ यो हुनेछ ।

९. मानवतालाई बहकाइयो

अघिल्लो अध्यायमा हामीले ईच्छाको महत्त्वपूर्ण अंशमा हेरेका थियौं । पुरुष र महिलालाई दिईएको यो वरदानले उनीहरूलाई परमेश्वरसामु आज्ञाकारी हुन छनौट गर्ने अनुमति दिन्छ । आज्ञाकारी बन्न र छनौट गर्न सक्ने क्षमता बिना त्यहाँ कुनै साँचो आशिष् वा पितालाई खुशी पार्ने भावना हुँदैन । परमेश्वर पितालाई खुशी पार्ने भावनाले मात्र आशिष् प्राप्त हुन्छ । येशू के भन्नुहुन्छ ध्यान दिनुहोस्:

> यूहन्ना ८:२९ परमेश्वर जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँ मसँग हुनुहुन्छ । म सधैँ त्यही कुरा गर्दछु जसले उहाँलाई खुशी दिँदछ । यसैले उहाँले मात्र मलाई एकलै छोडनु भएन ।

परमेश्वर पिताको निरन्तर इच्छाको अधीनतामा रहदाँ येशूले निरन्तर आशिषको अनुभूति गर्नुभयो । इच्छाको वरदानले यसबाहेक अन्य धेरै आशिष्हरू उत्पादन गर्दछ, तर त्यो यस अध्ययनको दायरा भन्दा बाहिर छ । जब परमेश्वरले आदम र हव्वालाई सृष्टि गर्नुभयो, उनीहरूलाई तिनीहरूको इच्छाको प्रयोगको निम्ति साधन प्रदान गर्नुपर्‍यो । उहाले तिनीहरूको लागि छनौटको अधिकार दिनुपर्यो । परमेश्वरलाई अप्रसन्न तुल्याउने छनौट गर्ने क्षमताविना, उहाँलाई खुशी पार्ने वरदान पाउने क्षमता पनि छैन ।

असल र दुष्टको ज्ञानको रूखको फल खाएर उहाँलाई प्रतिरोध गर्ने विकल्प प्रदान गरेर परमेश्वरले आफैलाई खुशी पार्ने क्विकल्प सिर्जना गर्नुभयो ।

> उत्पति २:१६,१७ परमप्रभु परमेश्वरले त्यस मानिसलाई आज्ञा दिनु भयो । परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीले कुनै चिन्ता बिना यस बगैंचाको कुनै पनि रुखबाट फलहरू खान सक्छौ । तर तिमीले त्यस रुखको कुनै फल खानु हुँदैन जसले असल र खराबको ज्ञान दिन्छ, किनभने जुन दिन तिमी त्यस रुखको फल खान्छौ निश्चयनै त्यस दिन तिमी आफैं मर्नेछौ ।”

यो विशेष रूखबाट नखान प्रत्येक दिनको छनौटमा आदम र हव्वाले आज्ञाकारीताको विशेष आशिष् पाए । परमेश्वर तिनीहरूसँग प्रसन्न हुनुहुंथ्यो । यो रूख त्यहाँ नभएको भए , तिनीहरूले यो आशीर्वाद प्राप्त गर्ने थिएनन् ।

शैतानलाई स्वर्गबाट हटाइएको भए तापनि, जहाँ परमेश्वरलाई अप्रसन्न तुल्याउने विकल्पलाई सक्रिय पार्न सकिने हेतुले उसलाई एक ठाउँमार्फत हाम्रो संसारमा प्रवेश दिइयो । असल र दुष्टको ज्ञानको रूखमा उन्नीएको यसैले शैतानलाई हामीले सर्पको रूपमा ग्रहण गरयु । हामीलाई थाहा छ कि सर्प प्रकाशको पुस्तक अनुसार शैतान हो ।

> प्रकाश १२:९ त्यो विशाल सर्प त्यसका दूतहरू सहित पृथ्वीमा फालियो । त्यो विशाल सर्प त्यही पुरानो सर्प हो जसलाई

> शैतान भनिन्छ, त्यसले सम्पूर्ण संसारलाई नै कुमार्गमा डोर्याउँछ । उसका दूतहरू पनि उसँगै पृथ्वीमा तल फालियो ।

शैतानको जीवनको दृष्टिकोणबाट हामीले सिकेका कुरा, आदम र हव्वालाई उसको राज्यमा जित्न खोज्ने क्रममा ऊ उनीहरूसामु हामी कसरी जीवन पाउँछौं र त्यसले परमेश्वरमा निर्भर हुनुपर्ने आवश्यकतालाई हटायो भन्ने दृष्टिकोण प्रस्तुत गद्र्छ । सैतानले के भन्छ याद गर्नुहोस्:

> उत्पति ३:१–५ परमप्रभु परमेश्वरले सृष्टि गर्नु भएको सबै जन्तुहरू मध्ये सर्प अत्यन्त धूर्त थियो । सर्पले उसलाई सोध्यो, "ए नारी! के परमेश्वरले बगैंचामा कुनै पनि रुखबाट फल खानु हुँदैन भनी मनाही गर्नु भएको छ" त्यस स्त्रीले सर्पलाई उत्तर दिईन्, "होइन! परमेश्वरले त्यसो भन्नु भएन। हामीले बगैंचामा भएका रुखहरूको फल खान सक्छौं ।" तर परमेश्वरले भन्नुभयो, "तिमीहरूले बगैंचाको बीचमा भएको रुखको फल खानु हुँदैन, तिमीहरूले छुनु पनि हुँदैन, नत्र तिमीहरू मर्नेछौ ।" तर सर्पले स्त्रीलाई भने, "तिमीहरू निश्चय मर्ने छैनौ । परमेश्वरले पनि जान्नु हुन्छ जब तिमीहरूले त्यस रुखको फल खान्छौ तिमीहरूको ज्ञान खोलिन्छ अनि तिमीहरू कुन असल कुन खराब जान्ने ज्ञानी भई परमेश्वर जस्तै हुनेछौ ।"

शैतानले यस्तो सल्लाह दियो कि उसको आज्ञालाई इन्कार गरेर परमेश्वरलाई अप्रसन्न तुल्याउनु श्राप होइन तर आशिष् हुनेछ; तिनीहरूका आँखा महान ज्ञान र बुद्धिका लागि खोलिएको थियो र तिनीहरू आफै

इश्वर हुनेछन् । उनीहरूले मर्नेछैनन् भनेर उसले भनेको थियो, यसको मतलब शैतानले उनीहरूलाई यो सिकाउँदै थियो कि उनीहरू परमेश्वरमा बिस्वास वा भरोसा नगरी बाँच्न सक्दछन् । तिनीहरू आफैले र आफ्नै निर्णयमा भरोसा गर्न सक्दछन् भनेर शैतानले बिस्वास दिलायो ।

हव्वाले सर्पको सल्लाह लिईन र कत्ति दु: खको विसय हो कि उनि आदमकहाँ गईन र उनलाई परमेश्वरमाथि अविश्वास गर्न र सर्पको ठूलो झूटलाई विश्वास गर्न मंज़ूर गराईन । जब उनीहरूले त्यो फल खाए र त्यस झूटलाई विश्वास गरे, **तब** तिनीहरूले परमेश्वर प्रतीको सम्पूर्ण धारणा र ब्रह्माण्ड कसरी संचालित भयो भन्ने कुराको पूर्ण परिवर्तन भयो ।

झूटलाई स्वीकारेर आदम र हव्वा त्यस्तो विश्वासबाट टाढा गए जुन सबै कुरा पिताबाट सम्भव हुन आएको थियो । उनीहरूले यो खुशीलाई अस्वीकार गरे कि उनीहरूको खुशी परमेश्वरमा भरोसा राख्नु र उहाँमा समर्पित गर्नुमा निर्भर छ । परमेश्वरको आज्ञालाई अस्वीकार गरेर उनीहरूले परमेश्वरको पुत्रको सबैभन्दा सुन्दर गुणहरू – आज्ञाकारिता र समर्पणको प्रभावी रूपमा मृत्युदण्ड दिए । परमेश्वरले आदम र हव्वालाई देखाउँनु थियो कि परमेश्वरमा समर्पण गर्न छोड्नु वास्तवमा उहाँको पुत्र र उहाँकै पक्षमा भएको प्रत्यक्ष आक्रमण थियो । समर्पणताको आत्माको विरुधमा गएर, जुन परमेश्वरको पुत्रको आत्मा थियो, आदम र हव्वाले उनीहरूको सोचमा परमेश्वरको पुत्रको हत्या गरेका थिए । यो बुझ्नु धेरै महत्त्वपूर्ण बिसय हो । परमेश्वरको प्रतिरोधको गर्नु भनेको

उहाँको पुत्रको आत्मालाई मार्नु हो, जुन अधीनताको सार हो । यही कारणले गर्दा येशूले शुरूदेखि नै लुसिफरलाई एक हत्याराको रूपमा दर्शाउँनु हुन्छ ।

> यूहन्ना ८:४४ तिमीहरूका पिता शैतान हो । तिमीहरू उसका सन्तान हौ । उसले जे चाहन्छ तिमीहरू त्यही गर्दछौ । शैतान आदिकालदेखि नै हत्यारा थियो । उ सधैँ सत्यको विरुद्धमा छ अनि उभित्र सत्य छैन । जब ऊ झूटो बोल्छ तब उसले त्यो झूटो स्वभाविक रूपले बोल्छ । हो शैतान असत्यवादी अनि असत्यको पिता हो ।

ती सबै स्वर्गदूतहरूले जसले परमेश्वरको पुत्रलाई अस्वीकार गरे र उहाँलाई घृणा गरे र ऊनीहरूको मनमा उहाँलाई हत्या गरे । बाइबलले घृणालाई हत्यासँग स्पष्ट रुपमा जोड दिएको छ ।

> १ यूहन्ना ३:१५ हरेक मानिस जसले आफ्ना भाइलाई घृणा गर्छ ऊ हत्यारा हो । अनि तिमी जान्दछौ कि कुनै पनि हत्याराको उसमा अनन्त जीवन हुँदैन ।

यस पृथ्वीको सृष्टि हुनुभन्दा अघि नै परमेश्वरको पुत्रको बलिदानको पूर्वचित्रण गरिएको थियो । विद्रोही स्वर्गदूतहरूको दिमागमा के थियो भनेर बुझ्न ब्रह्माण्डको एकमात्र तरीका भनेकै यो प्रकट हुनु थियो । याद गर्नुहोस:

> १ पत्रुस १:१९,२० तर तिमीहरू ख्रीष्टको बहुमूल्य रगतले किनियौ, जो दोषरहित भेंड़ाको पाठो हुनुहुन्छ । विश्व निर्माण अघि नै ख्रीष्ट चुनिनु भएको थियो। तर तिमीहरूको लागि यो अन्तिम समयमा उहाँलाई संसारमा चिनाइयो ।

शैतानको विद्रोहबाट परमेश्वर अनजान हुनुभएन, उहाँ त्यसको लागि तयार हुनुहुन्थ्यो; पिता र पुत्रले सल्लाह गरेर उद्धारको योजना निर्माण गर्नुभयो र शैतानको विद्रोहले यो योजना कार्यान्वयन गर्नु आवश्यक थियो । जब शैतानले "म स्वर्गमा माथि उक्लनेछु र सर्वोच्चमा जस्तै हुनेछु" भनेर करायो, तब यस योजनामा परमेश्वरको पुत्रको लागि कुनै ठाउँ थिएन । उहाँलाई हटाइनुपर्ने र नाश गर्नु पर्ने थियो ।

शैतानले आफ्नो विद्रोहको बीउलाई मानव जातिमा सार्यो र पुत्र अब तिनीहरूको लागि मर्न प्रतिबद्ध हनुपर्यो । ख्रीष्टले शारीरिक संसारमा प्रकट गर्नुहुनेछ कि मानवताले उनीहरूको सोचमा परमेश्वरको अधीनतामा रहेको पुत्रलाई मारेको छ । सबैले बुझ्नको लागि यो पर्दाफास हुनु पर्थ्यो । ख्रीष्टलाई क्रूसमा बलिदान गर्दा हामीले सर्पको काम उजागर भएको देख्छौं । त्यसकारण आंशिक रूपमा यो हो कि मोशालाई खम्बामा सर्प राख्न आज्ञा गरिएको थियो; क्रूसीकरणको कार्य शैतानको हत्याको परिकल्पनाको पर्दाफास थियो । अब शैतान ख्रीष्टप्रति उसको साँचो मनसाय लुकाउन सकेन ।

त्यसकारण जब आदम र हव्वाले पाप गरे र ख्रीष्टको अधीनतामा रहेको आत्मालाई अस्वीकार गरे तब तिनीहरू पनि शैतानको साथसाथै हत्याको दोषी थिए । आदम र हव्वाको सोचमा ख्रीष्टको हत्या गरियो ।

> प्रकाश १३:८ समस्त मानिसहरू जो पृथ्वीमा बस्छन्, त्यो पशुको पूजा गर्नेछन्, अर्थात् तिनीहरूले, जसको नाउँ संसारको सृष्टिदेखि नै मारिनुभएका थुमाका जीवनको पुस्तकमा लेखिएको छैन ।

> हीब्रू ६:६ मानिसहरूले ख्रीष्टलाई छोडिदिए पछि, तिनीहरूका जीवनको बाटो फेरि बदल्न सकिएला सत्य सिक्नेहरू बारे म भन्दैछु । तिनीहरूले परमेश्वरबाट उपहार लिएका छन् र पवित्र आत्माको भागीदार बनेका छन्। तिनीहरूले परमेश्वरले भन्नुभएको वचन सुनेका छन्, र परमेश्वरको नयाँ संसारको महाशक्ति देखेका छन् । अनि ती कुराहरू खुबै राम्रा थिए भनेर तिनीहरूले बुझेका छन्। तर त्यसपछि तिनीहरूले ख्रीष्टलाई छोडे । अब तिनीहरूलाई फर्काएर फेरि ख्रीष्टमै ल्याउन असंभव छ । किनकि तिनीहरूले ख्रीष्टलाई फेरि क्रूसमा टाँगेर काँटी ठोक्दैछन् । तिनीहरूले मानिसहरूको सामू ख्रीष्टलाई लज्जित तुल्याउँदै छन् ।

परमेश्वरको पुत्रको हत्या गर्ने यो कार्य आदम र हव्वाको निम्न प्रतीकको रूपमा दिइएको छ ।

> उत्पति ३:२१ परमप्रभु परमेश्वरले पशुको छालाको लुगा बनाउनु भयो र त्यो मानिस र उसकी पत्नीलाई लगाउन दिनु भयो ।

छालाको कोट जनावरहरूबाट आउँथ्यो । यी पशुहरूलाई आदम र हव्वालाई लुगा बनाउन बलि चढाउनुपर्थ्यो । आदम र हव्वालाई पाप नगरुञ्जेल कपडाको आवश्यकता परेन । तिनीहरूले परमेश्वरको महिमाको पोशाक पहिरिएका थिए, तर जब तिनीहरूले उहाँलाई अस्वीकार गरे, **तब** तिनीहरूले त्यो महिमा गुमाए । उनीहरूले उनीहरूको सोचमा परमेश्वरप्रति के गरेका थिए भनेर देखाउन भेडालाई मार्नु परमेश्वरको पुत्रलाई पठाउने प्रतिज्ञाको प्रतीक थियो । परमेश्वरको प्रतिरोध र अधीनतालाई अस्वीकार गर्नाले कस्तो डरलाग्दो श्राप आउछ भन्ने कुरा आदम र हव्वालाई प्रकट गर्नु थियो । यसले परमेश्वरको पुत्रलाई आघात पुर्याउछ - जुन अधीनताको सार हो ।

> उत्पति ३:१५ म तँ र त्यस स्त्रीमाझ शत्रुता सृष्टि गर्नेछु । तेरो सन्तान र त्यस स्त्रीका सन्तानमाझ पनि शत्रुता सृष्टि गर्नेछु जसले गर्दा त्यसका सन्तानहरूले तेरो टाउको किच्याउने छन् अनि तेरा सन्तानहरूले पनि तिनीहरूको कुर्कुच्चामा डस्ने छन् ।"

> यूहन्ना १:२९ अर्को दिन येशूलाई आफूतिर आइरहनु भएको यूहन्नाले देखेर भने, "हेर, परमेश्वरका थुमा जसले संसारको पापहरू उठाई लाने छ ।

परमेश्वरको पुत्रले कत्ति अचम्मको कुरा गर्न मान्नुभयो । उहाले सारा संसारलाई यो देखाउनु थियो कि आज्ञाकारीताको प्रतिरोध गर्नाले के हुन्छ, यसले पिताले माया गर्ने सबैभन्दा बहुमूल्य व्यक्तिको आत्मालाई मार्छ - उहाँको छोरा । परमेश्वरको पुत्रले प्रतिरोधको यो त्रासलाई

परमेश्वरको इच्छामा समर्पित भएर जवाफ दिनुभयो र यसप्रति अविश्वसनीय प्रस्तुति देखाउनुभयो । एक प्रदर्शन यति शक्तिशाली हुनेछ कि ब्रह्माण्ड फेरि कहिल्यै पहिल्यै कै जस्तै हुनेछैन । यसले सारा जगतलाई यो देखाउँदछ कि परमेश्वरको पुत्र कती अनमोल हुनुहुन्छ र हामी पिता र उहाँका आज्ञाहरूको अधीनमा बस्नाले हामीले आत्माको कदर गर्दछौं ।

१0. सारांश

हामीले बाइबलबाट राम्ररी पत्ता लगाइसकेका छौं कि परमेश्वरले शुरुमा आफैंको बारेमा के प्रकट गर्नुहुन्छ । हामीले यो सिकेका छौं:

- पिता एकमात्र साँचो परमेश्वर हुनुहुन्छ (यूहन्ना १७:३; १ कोरन्थी ८:६; १ तिमोथी १:१७) ।
- उहाँ सबै जीवन र आशिषको स्रोत हुनुहुन्छ (याकूब १:१७) ।
- उहाँले आफ्नै स्वरूपमा पुत्रलाई ल्याउनु र उहाँलाई सबै शक्ति प्रदान गर्नुभयो र आफैंजस्तै समान बनाउनुभयो (हीब्रू १:१–५; हितोपदेश ८:१२–३०; फिलिप्पी २:६; यूहन्ना ५:२६; ८:४२; कलस्सी २:९) ।
- परमेश्वरको पुत्र परमेश्वरको राज्यको चाबी हुनुहुन्छ । उहाँसँग आज्ञाकारीता, अधीनता र आशिष्को भरोसाका महत्त्वपूर्ण तत्वहरू छन् (मती ३:१७; भजनसंग्रह ४०:८; यूहन्ना ८:२९) ।
- पुत्रको आत्मा सारा ब्रह्माण्डमा प्रवाहित हुन्छ र सबैका हृदयमा बास गर्दछ जसले पिताको आज्ञाहरूलाई स्वीकार गर्न छनौट गर्दछ (प्रकाश २२:१,२; यूहन्ना ७:३७; रोमी ८: ९,१०) ।
- पहिलो सृष्टि गरिएको लुसिफरले परमेश्वरको पुत्रको चिनारीलाई अस्वीकार गर्यो र उहाँको आज्ञाहरूलाई पालन गर्न इन्कार गर्यो (यूहन्ना ५:२२; फिलिप्पी २:६; प्रकाश १२:७–९; हीब्रू १:६) ।
- लुसिफर शैतान बन्यो र उसको साथमा एक तिहाइ स्वर्गदूतहरुलाई नयाँ विश्वासमा लग्यो, कि परमेश्वरमा समर्पण

गर्नु आवश्यक छैन किनकि हामीभित्र हाम्रो जीवन छ भनि बहकायो (प्रकाश १२:४; उत्पति ३:४,५) ।

- परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई प्रतिरोध गर्नु भनेको उहाँको पुत्रको हत्या गर्नु बराबर हो - अधीनता, विश्वास र आज्ञाकारिताको सार (यूहन्ना ८:४४; प्रकाश १३:८; १ यूहन्ना ३:१५) ।
- पुत्र परमेश्वरको योजनामा समाहित हुनुभयो र सारा ब्रह्माण्डलाई यो देखाउनको लागि कि पितालाई प्रतिरोध गरेवापत पुत्रलाई हाम्रो निम्ति मर्नु पठाउनु भयो (उत्पति ३:१५; हीब्रू ६:६) ।

हामीले परमेश्वर, उहाँको पुत्र र आत्मा, र ती कसरी संचालन हुन्छन् भनेर स्पष्ट बाइबलीय तस्वीर दिएका छौं । जीवन कहाँबाट आउँछ र त्यसको प्रतिरोध गर्ने मनोभावबारे शैतानको झूटको पनि हामीलाई परिचय गराइएको छ । अब हामी पृथ्वीमा विकास भएका दुई प्रणालीहरूको शुरुवाती चरणहरू पत्ता लगाऔं ।

११. दुई पथहरू

अघिल्लो अध्यायहरूमा, हामीले परमेश्वर र शैतान बिचको एउटा महत्त्वपूर्ण भिन्नतालाई जाँच्यौं ।

- परमेश्वरको राज्य सम्बन्धको पवित्रतालाई उजगार गर्न स्थापित गरिएको छ **भने** शैतानको राज्य को अधिग्रहण र शक्ति को कब्जा मा केन्द्रित छ ।
- परमेश्वरको राज्यले अधीनता, भरोसा र आज्ञाकारिताद्वारा आशिषको माध्यमबाट काम गर्दछ; शैतानको राज्य प्रतिरोध र ईश्वरीय अख्तियार देखि स्वतन्त्रता द्वारा "आशीर्वाद" को माध्यम ले संचालित छ ।
- परमेश्वरको राज्यले अर्कोलाई चिन्ने क्षमताले समानतालाई परिभाषित गर्दछ, शैतानको साम्राज्यले अन्तनिर्हित सामर्थ्य, पद र उपलब्धि मार्फत समानताको परिभाषित गर्दछ ।
- परमेश्वरको राज्य पारिवारिक संरचना मार्फत शासन गरिन्छ र राज्यका सदस्यहरू प्रेमको शुत्रले बधिएका हुन्छन्; शैतानको राज्य शक्तिमा आधारित संरचना को विभिन्न रूपहरु मा शासित छन र राज्यका सदस्यहरु निरंकुशता द्वारा बाधिएका हुन्छन् ।
- परमेश्वरको राज्यले चरित्र र सम्बन्धलाई मूल्यबाट परिभाषित गर्दछ; शैतानको राज्यले शक्ति द्वारा मूल्य परिभाषित गर्दछ ।

यी भिन्नताहरूको सारांश निम्न बाइबल खण्डमा हेर्न सकिन्छ:

यर्मिया ९:२३,२४ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “ज्ञानीले आफ्ना ज्ञान बारे शेखी गर्नु हुँदैन् । बलवानले आफ्ना शक्ति बारे घमण्ड गर्नु हुँदैन् । धनीले आफ्ना धन बारे अहम् गर्नु हुँदैन् । तर यदि कसैले गर्व गर्छ भने, उसले यस विषयमा गर्व गरोस् । म परमप्रभुलाई चिन्छु र जान्दछु र उहाँ नै परमप्रभु हुनुहुन्छ, जसले पृथ्वीमा न्याय, दया र र्धमिकताको व्यवहार गर्नुहुन्छ । किनभने म यी कुराहरूमा नै आनन्द लिन्छु ।”

जब हामी ईतिहासलाई हेर्दछौं, हामी अवलोकन गर्नेछौं कि परमेश्वरप्रतिको मानिसहरूको विचारहरू यी हरफहरूमा विभाजित छन् । कहिलेकाँही यो बुझ्नको लागि गाह्रो हुन सक्छ कि कुन प्रमुख संचालित सिद्धान्त हो, किनभने शैतानको राज्यले शक्ति प्राप्त गर्ने उद्देश्यका लागि सम्बन्धहरू प्रयोग गर्दछ र यसैले भाषा पनि धेरै सापेक्षिक सुन्नेला, तर अझै पनि ध्यान केन्द्रित शक्ति आर्जन मै आधारित छ ।

शैतानले हव्वालाई भनेको जस्तै, हामी आफैंमा जीवन छ भन्ने कुरालाई स्वीकार्दा हामी आफैलाई देवताहरूको रूपमा देख्न सक्छौं । यो अनुभूति संग, परमेश्वरप्रतिको अधिकांस मानव अवधारणा वास्तव मा मानव गुणहरु र क्षमताहरु को अनुमान हो । यसलाई ग्रीसको पौराणिक कथा र जेउसको वर्णनमा स्पष्टै देखिन्छ - देवताहरूको राजा; एफ्रोडाइट - प्रेम र सौन्दर्यको देवता; अपोलो - संगीत, चिकित्सा, स्वास्थ्य को देवता; **एरिज** - युद्धको देवता । यी देवताहरू केवल मानवीय गुणहरूको विख्यात

आधारित छन् र यिनीहरूको स्वभाविक स्व:उपासना र आत्म-देवत्व हुन्छ, **जुन** शैतानले बगैंचामा हव्वालाई दिएको प्रतिज्ञा थियो ।

म हाम्रो इतिहासको शुरुवात गर्न चाहन्छु दुई, बाइबल पात्रहरूको बीचमा जसले दुई प्रणालीहरूको स्पष्ट उदाहरण प्रदान गर्दछ: अब्राहम र निम्रोद ।

१२. बेबिलोनको जगहरू

हामी अब्राहम र निम्रोदका कथाहरूलाई प्रत्यक्ष रूपमा सम्बोधन गर्नु अघि हामी त्यस समय सम्मको इतिहासलाई छोटकरीमा समीक्षा गर्नेछौं ।

शैतानको झूटलाई अँगाल्ने पहिलो फल भनेको डर थियो । याद गर्नुहोस:

> उत्पति ३:९,१० परमप्रभु परमेश्वरले त्यस पुरुष मानिसलाई बोलाउनु भयो अनि सोध्नु भयो, "तिमी कहाँ छौ" तब त्यस पुरुष मानिसले उत्तर दियो, "तपाईको आवाज मैले बगैंचा भित्र चाल पाएँ र म नाङ्गै रहेको हुँदा डराएँ र म लुकें ।"

आदमले झूटलाई अँगालेको कारणले उनले आफैमा जीवन छ भन्ने विश्वास गर्थे । समस्या यो थियो कि अब उनले महसुस गरे कि परमेश्वर आफू भन्दा ठूलो र शक्तिशाली जीवनको स्रोत हुनुहुन्छ । यसले डर पैदा गराईदियो । जब आदमलाई आफैंमा जीवनको कुनै विश्वास थिएन, र खुसीसाथ परमेश्वरमाथि विश्वास गर्थे, कि परमेश्वर एक कृपालु पिता हुनुहुन्छ जसले उसलाई सबै कुरा प्रदान गर्नुहुन्छ - त्यस्तो डर परमेश्वरमा हुदैन । त्यसकारण झुटको पहिलो फल डर हो ।

झूटले उत्पन्न गरेको अर्को कुरा घमण्ड थियो । जब आदमलाई उनको कामको बारेमा सोधियो, उनले आफू गलत छु भनेर स्वीकार गरेनन । किनकी उनको घमण्डले उनलाई त्यसो गर्न दिएन ।

उत्पति ३:११,१२ तब परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, "तिमी नाङ्गै छौ भनी कसले भन्यो? के तिमीले मैले जुन रुखबाट फल नखानु भनी आज्ञा दिएको थिएँ त्यसैको फल त खाएनौ?" त्यस मानिसले भने, "स्त्री जो तपाईले मसित बस्न दिनु भयो, उसैले मलाई रुखको फल दिईन् अनि मैले खाएँ ।"

आदमले आफ्नी पत्नीलाई दोष दिए । उसले यो याद राख्नुपर्दछ कि ईश्वरको प्रणालीमा ऊ आफ्नो घरको शिर हो, अन्ततः उसको परिवारमा के हुन्छ भनेर सबै जिम्मेवारीहरू उसंगै हुन्छ । आफ्नी पत्नीलाई दोषारोपण गर्दै उनले यो झूटलाई साथ दिए कि उनकी श्रीमतीले उनको व्यवहारलाई असर गर्ने सक्ने शक्ति रहेको थियो भनि विस्वास गरे, र यसैले उनले हव्वा लाई दोष दिए र कुनै जिम्मेवारी लिन चाहेनन । यो सत्य हो कि हव्वाले आदमलाई लोभ्यायीन, तर उनले आफैले निर्णय लिएका थिए, र त्यसको जिम्मेवार ऊनी स्वयं थिए । तर आदमले त्यो स्वीकारेनन । यो झूटको दोस्रो फल हो - घमण्ड

यी दुई फलहरूले बेबिलोनको उदयका लागि बीउ बने ।

अझ खराब फल आउनेवाला थियो । आदम र हव्वाले आफ्नो गल्ती स्वीकारे, तर विद्रोहको बीऊहरू तिनीहरूसँगै अझै रहेको थियो र उनीहरूका छोराहरू कयिन र हाबिललाई त्यो सर्यो । हाबिलले ख्रीष्टको अधीनमा बस्ने मनोभावको कदर गरे र येशुलाई फेरि पूर्ण रूपमा अँगाल्न र मानव जातिलाई पुनर्स्थापित गर्न परमेश्वरले राख्नुभएको योजना नम्र भई पालन गरे । कयिनले परमेश्वरलाई चिने तर परमेश्वरको योजना

अनुसरण गर्न इन्कार गरे । यहाँ तेस्रो फल छ - प्रतिरोध । उनले आफैंलाई आराधना गर्ने तरीका परिवर्तन गरे र थुमाको बलिलाई बेवास्ता गरे । हाबिलले आफ्नो भाइसित बिन्ती गर्यो कि जस्तो बलिदान गर्न आज्ञा गरिएको छ त्यस्तै गर्नको लागि उनीहरूलाई देखाइएको थियो । तर कयिनले सुन्न इन्कार गरे । कयिनले प्रतिकार गरिरहयो र अन्ततः शैतानले उनलाई रिसले चूर भई आफ्नो भाइको हत्या गर्न लगायो । यहाँ अन्य धेरै फलहरू पनि छन्: रिस, **घृणा** र हत्या । हाबिलको हत्या शैतानले ख्रीष्टप्रति व्यक्त गरेको अभिव्यक्ति थियो । शैतानको हृदयमा लुकेका र ख्रीष्टप्रति भएका हिंस्रक भावनाहरूको पहिलो प्रमाणको रूपमा कयिनले नम्र हाविललाई शैतानको प्रेरितमा हत्या गर्यो ।

हामीले माथि उल्लेख गरेझैं प्रतिरोधको मनोभावले हामीबाट परमेश्वरको आशिष् र अनुमोदनको भावलाई हटाउँछ । परमेश्वरको आशिष् बिना हामी असुरक्षित र बेकम्मा महसुस गर्दछौं । कयिनले आफ्ना बाबुआमाको पुनरावेदनलाई विरोध गरेको थियो, आफ्नो भाइको बिन्तीलाई पनि प्रतिरोध गर्यो र अंतत उसले परमेश्वरको अपीलको समेत विरोध गर्‍यो । जति कयिनको प्रतिरोध बढ्दै गयो, त्यति असुरक्षित र बेकम्मापन भयो । जब परमेश्वरले कयिनलाई सरापको घोषणा गर्नुभयो, यो उमाथि लगाइएको कुरा थिएन, बरु यो प्रतिरोधको स्वाभाविक परिणाम थियो; डर, असुरक्षा र मूल्यहिनता । श्राप कयिनको आफ्नै कार्यहरूको प्राकृतिक परिणाम थियो - परमेश्वरले मात्र यसलाई अभिव्यक्त गरिरहनु भएको थियो ।

उत्पति ४:११,१२ तैंले तेरो भाइको हत्या गरिस् र तेरो हातबाट रगत पिउनलाई भूमिले मुख बाही रहेकोछ । यसकारण अब म त्यस भूमिमा नराम्रो कुराहरू हुने बनाइदिनेछु । जब तैंले त्यो भूमिमा केही रोप्छस् तेरो निम्ति त्यस भूमिले केही फसल दिने छैन । पृथ्वीमा तेरो एउटा घर पनि हुने छैन, तँ एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँ घुमिहिँड्ने छस् ।”

भगुवा र भग्नाव शब्दहरूले भटकने, डगमगाउने र अस्थिरताको भाव दिन्छ । यी थप फलहरू हुन्: असुरक्षा, अस्थिरता र योग्यविहीनता ।

आदम र हव्वाले हाबिल गुमाएपछि परमेश्वरले उनीहरूलाई अर्को छोरा सेत दिनुभयो । उनले आदम र हाबिलको जस्तै नम्र मनोभाव देखाए । त्यसकारण आदमको परिवारबाट दुईवटा गोत्र आयो; आफ्नो आज्ञा पालन गरेर पिताको आशीर्वादको भावनाले भरिएको सेठको गोत्र, विद्रोह र बेकम्माको फलले भरिएको मानिसका छोराहरूको रूपमा चिनिन थाल्यो ।

शैतानलाई थाहा थियो कि परमेश्वरले परिवारलाई मानव सम्बन्धहरूको संरचनामा स्थापना गर्नुभएको हुनाले, बालबालिकाहरू आफ्ना बाबुआमामा पूर्ण निर्भर भएर संसारमा जन्मेका हुन्छन । यस्तो परिस्थितिले बालबालिकाहरूलाई परमेश्वरमा निर्भरता हुन मद्दत पुर्‍याउँछ । केटाकेटीलाई आज्ञाकारीताको बिसय बुझाउनको लागि परिवारको प्रमुख व्यक्ति आमाको बहुमूल्य र विशेष भूमिका हुन्छ । शैतानले परमेश्वरका छोराहरूसित मानिसका छोरीहरूलाई बिहे गर्न खोज्न लोभ्यायो ।

कयिनका छोरीहरू आफ्ना बुबाहरूको आत्माले भरिएका थिए: डर, घमण्ड, विद्रोह, क्रोध र घृणा । यी सबै दुष्ट फलहरू महिलाहरूको हृदयमा लुकेका थिए जसले आफ्नो बाहिरी उपस्थितिलाई सुन्दर बनाउन सिकेका थिए । परमेश्वरका छोराहरूले तिनीहरूका चरित्रहरू बुझ्न सकेनन् र यी स्त्रीहरूलाई विवाह गरे । यी वैवाहिक सम्बन्धहरूले सबैभन्दा दुष्ट निरंकुश नेतृत्वलाई जन्मायो । बाइबलले उनीहरूलाई राक्षस भन्यो; **यसको** अर्थ अधिक विशाल इगोसँग मिल्दोजुल्दो छ, र शक्ति प्राप्त गर्नमा केन्द्रित हुनेछ ।

> उत्पति ६:१–५ पृथ्वीमा जब मानिसहरूको संख्या बढ्दै गयो, तिनीहरूले कन्याहरूलाई जन्म दिए । परमेश्वरका छोराहरूले ती मानव कन्याहरूलाई मन पराए । यसकारण परमेश्वरका छोराहरूले आफूले रोजेका केही कन्याहरूलाई विवाह गरे । तब परमेश्वरले भन्नुभयो, "तिनीहरू मरणशील भएकाले मानव रुपमा लामो समयसम्म बाँच्ने छैनन् । तिनीहरूको आयु केवल १२० बर्षसम्म मात्र हुने छ ।" यस पृथ्वीमा नपील मानिसहरू त्यस समय र त्यसपछि पनि थिए । परमेश्वरका छोराहरूले जब मनुष्य कन्याहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राखे तिनीहरूले परमेश्वरका छोराहरूका नानीहरू जन्माए । तिनीहरू प्राचीन समयबाट नै प्रसिद्ध लडाकुहरू थिए । परमप्रभुले देख्नु भयो पृथ्वीका मानिसहरूमा दुष्टता अत्यन्तै धेरै थियो अनि तिनीहरूले मनमा जे चिताउँद थिए सधैँ विचारहरू नै दुष्टपूर्ण हुन्थ्यो ।

चाँडै नै अन्तमा, येशूका कृपालु अधीनताका आत्माहरू परमेश्वरका छोराहरूका हृदयबाट मेटाइयो र प्रायः सबैका विचारहरू सधै खराब थिए । परमेश्वरले आफ्नो आत्मा फिर्ता लिनुभयो र बाढीलाई दुष्टता, विनाश र हिंसा रोक्न दिनुभयो । परमेश्वरले तेस्रो र चौथो पुस्तासम्म यी सन्तानहरूको बुबाको पापलाई निहालेर हेरीरहनु भयो । परमेश्वरले फेरि नूह र उनको परिवारको साथ शुरू गर्नुभयो तर चाँडै नै शैतानले हामबाट बेबिलोनको राज्यको जग बसाल्न शुरू गर्यो । पुरानो संसारका दुष्ट मानिसहरूले हामलाई प्रभावमा पारेका थिए । एक दिन जब उसले आफ्नो बुबालाई आफ्नो पालमा नग्न र मातेको भेट्टायो, तब उसले नूहालाई हस्तक्षेप गर्यो र अत्यन्तै खराब काम गर्यो कि बेकम्मा, असुरक्षा र विद्रोहको फलले उसको वंशलाई अधिपत्य, नियन्त्रण र खराबको नयाँ उचाइमा पुरायो । यो उनीहरूको असुरक्षा र डरको कारणले भएको हो ।

निम्रोद हामका नाति थिए । बाइबलले उनीबारे यही भन्छ ।

> उत्पति १०:८–१० निम्रोद कूशको छोरा थियो । निम्रोद ज्यादै शक्तिशाली योद्धा बनिने पहिले मानिस थिए । परमप्रभुको महान योद्धा शिकारीहरू मध्ये एकजना थिए । त्यसकारण मानिसहरू निम्रोदसित तुलना गर्छन् अनि भन्दछन्, "यो मानिस परमप्रभुको दृष्टिमा निम्रोद जस्तै राम्रो शिकारी हो ।" शुरूमा तिनको राज्य शिनारको बाबेल, एरेक, अक्कद र कल्ने थियो ।

शब्दावली अनुसार एक शक्तिशाली शब्दको अर्थ अत्याचारी हो । त्यहाँ निम्रोदको असलपन केही थिएन । उनी बाइबलमा पहिलो मानिस हुन् जसले राजाको पदवी ग्रहण गरे र स्वर्गका परमेश्वरलाई मान्यता नदिई आफ्नै राज्य बनाउने भनेर ऊनी बारे वर्णन गरिएको छ । उसको राज्यको पहिलो शहर बाबेल वा बेबिलोन थियो । अब जब हामीले निम्रोदको चरित्रको जग बसाल्यौं, अब हामी उद्वारा स्थापित धर्मको तत्त्वहरू जाँच गर्न सक्छौं ।

यी मुद्दाहरूको गहन विश्लेषणका लागि life matters, पुस्तक maranathamedia.com/book/view/life-matters डाउनलोड गर्नुहोस्

१३. बेबिलोनको सार

जब हामी निम्रोदको जटिल चरित्रका सबै पक्षहरूलाई विचार गर्दछौं, तब हामी प्रकारको आराधना प्रणालीको विकास गर्छ भनेर हामिले अनुमान लगाउन सक्छौं । प्रतिरोधको भावनामा, बाइबलले परमेश्वरबारे बताउने भन्दा बिलकुलै विपरित कुरा हुनेछ र निम्रोदले पनि यस्तै प्रकारको आराधनाको विकास गर्यो । निम्रोदको दर्शनको आधार के हो भनेर इतिहासकार जोसेफसले यहाँ एक उद्धरण गरेका छन ।

> अब निम्रोदले नै उनीहरूलाई यस्तो घृणा र ईश्वरको अपमान गर्न उत्साहित तुल्यायो । उनी हामका नाति, **जो नोहाका** छोरा थिए, **र ऊनी** एक साहसी मानिस र महान शक्ति भएका ब्यक्ति थिए । उनले उनीहरूलाई यो कुरा प्रमाणित नगर्न राजी गरे [शक्ति] परमेश्वरलाई, मानौं कि यो उसकै माध्यमबाट तिनीहरू खुशी थिए, तर उनीहरूको आफ्नै साहसद्वारा ऊनीहरूले त्यो खुशी प्राप्त गरे । निम्रोदले बिस्तारै राज्यलाई निरंगकुशतातर्फ परिवर्तन गर्यो, मानिसहरूलाई परमेश्वरको डरबाट हटाउने अर्को कुनै उपाय देखेन, बरु उनीहरूलाई उसको शक्तिमा निरन्तर निर्भर रहन सिकायो..." जोसेफस Antiquities Book 1 Chapter 4 Para. 2

सर्पको झूटलाई छनौट गरेर निम्रोदले परमेश्वरको आशिषलाई दृढतासाथ इन्कार गर्यो । उसले चरित्रको सट्टा सत्तामा ध्यान केन्द्रित गर्ने छनौट गर्यो । शैतानले आदम र हव्वालाई सिकाए जस्तै उसले मानिसहरूलाई

पनि आफैंमा ध्यान दिन सिकायो । यो दर्शन पारिवारिक संरचना मा एक नाटकीय प्रभाव हुनेछ । एक जना इतिहासकारले के भन्छ ध्यान दिनुहोस्:

> पूर्व शासकहरूको अख्तियारले नातेदारको भावनामा विश्राम लिएको थियो र प्रमुखको छबी शासनकालिन अभिभावकीय नियन्त्रणको जस्तो थियो । यसको विपरित र व्यक्तिगत सम्बन्धको बाबजुद, मानिसहरूको जहाँसम्म तिनीहरू बसोबास गर्थे, निम्रोद क्षेत्रको सार्वभौम थियो । अहिलेसम्म त्यहाँ आदिवासीहरू थिए – विस्तारित परिवारहरू – समाज; अब त्यहाँ एउटा राष्ट्र, एउटा राजनीतिक समुदाय बनेको थियो - the state, A. T Jones. Empires of the Bible, 1904 Page 51

पहिलेको पितृसत्तात्मक व्यवस्थाले बुबाको नेतृत्वमा र आमाले पालनपोषण गरेको परिवारमा आज्ञाकारी भएर आशिष्का सिद्धान्तहरूलाई अझ सुदृढ पार्थ्यो । निम्रोदले यो सबै परिवर्तन गर्‍यो र फसल, जमिन र भवनहरू जस्ता सम्पत्ति भएको क्षेत्रको नेतामा केंद्रित हुन सृजना गर्यो । परिवारहरू घुमन्ते थिए र नातेदारको भावनाले शासन गर्थे । अधिकार सम्बन्धको सम्मान मा आधारित थियो । निम्रोदले शक्तिको डरले आज्ञा दियो र मानिसहरूलाई क्रूरतासाथ उसको सेवा गर्न लगायो ।

श्रीमान् र श्रीमतीको सम्बन्ध जुन परमेश्वरको प्रतिरुपमा थियो त्यसलाई पूर्ण रूपमा तहसनहस पार्न निम्रोदले अर्को कदम लियो । निम्रोदले

आफ्नी आमासित विवाह गर्यो । यस पात्रको वैवाहिक सम्बन्ध पिता र पुत्रको सम्बन्धबाट धेरै टाढाको बिसय थियो ।

जब निम्रोदको मृत्यु भयो, उनकी श्रीमती/आमा सेमिरामिसले यो बताईन कि निम्रोद अब सूर्यमा मूर्तरूप भएको छ र उ उनीहरूका संरक्षक र प्रदायक थियो । सेमीरामिस अब शारीरिक र आध्यात्मिक संसारको बीचको प्रमुख कड़ी भईन । यसरी उनले "स्वर्गकी रानी" भन्ने उपाधि प्राप्त गरिन (यर्मिया ७:१८) । उनको साथ र सम्बन्ध निम्रोदको सुरक्षा र शक्ति प्राप्तिको लागि प्रवेशद्वार थियो । यो उपासना प्रणाली फस्टायो र सूर्य उपासना प्रणालीले त्यतिबेलाको विश्वका धेरै भागहरूमा फैलियो । विश्राम दिनको समयमा आउने परमेश्वरको पुत्रको विशेष आशिषको (उत्पति २:२) विपरित सूर्य दिन उपासनाको लागि - आइतबार हप्ताको पबित्र दिन बन्न पुग्यो । सेमीरामिसको एक छोरो थियो ताम्मुज । उनको स्थिति बचाउन, उनले दावा गर्‍यो कि उनी सूर्यको किरणहरु अर्थात निम्रोदसँग प्रत्यक्ष सम्पर्कको माध्यमबाट गर्भधारण गरेको भनेर दावा गरीन् । निम्रोद अब ताम्मुजकोरुपमा पुनर्जन्म भएको थियो । यो पुनर्जन्मको प्रक्रिया वसन्त र प्रकृति पूजाको पुन: निर्माणसँग सम्बन्धित हुन पुग्यो । ताम्मुजको लागि रुनी चाडको उत्सव विकसित भयो जब वसन्त र ग्रीष्म रितुको हरियोपना समाप्त भएको थियो । यो पूजालाई (आमा) मॅडोनाले आफ्नो बच्चालाई समातेर राख्ने मूर्तिको प्रतीक हो ।

> इजकिएल ८:१४ तब परमेश्वरले मलाई परमप्रभुको मन्दिरको प्रवेश द्वारमा लिएर जानुभयो । यो द्वार उत्तरपट्टि थियो । त्यहाँ

मैले स्त्रीहरू बसेर रूँदै गरेको देखे । तिनीहरू झूटा देवता तम्मूजको विषयमा शोक मनाइरहेका थिए ।

सेमीरामिसको माध्यमबाट आत्माको अमरत्वको शिक्षा ग्रहण भयो, निम्रोद सम्बन्धि मानवताको विष्ठापन, शक्तिको पूजा; वर्षा र उर्वरता ल्याउन विभिन्न रीतिरिवाजको अभ्यास सबै बेबिलोन रहस्यका अंश भए । सेमिरामिस निम्रोदको शक्ति प्राप्तिका लागि प्रवेश द्वार भएदेखि यस विधिको पहुँच गर्न स्त्रीसँग यौन सम्पर्क राख्ने पुरुषको रीतिथिति विकसित भयो । फलस्वरूप यस प्रकारका मन्दिरमा वेश्याहरूको अभ्यास शुरु भयो, र सूर्यको उपासनामा यौन सेवाहरूको पूजा गर्ने विधिको भाग बन्यो । यो दृढ पारिवारिक प्रतिबद्धता बिना, यो उपासना प्रणालीले शारीरिक हृदय को लागि धेरै आकर्षक बन्न सक्छ ।

हामीले बुझ्नुपर्ने मुख्य बुँदा यो हो कि जब शक्तिको चाहना हाम्रो सबैभन्दा ठूलो उद्देश्य हुन्छ, तब हामीले त्यसलाई खोज्ने व्यक्तिको वास्तविक पहिचान महत्त्वपूर्ण हुँदैन । एक व्यक्तिको पहिचान एक सम्बन्ध प्रणालीमा मात्र महत्त्वपूर्ण हुन्छ, जहाँ सम्बन्ध केन्द्रित छ । बेबिलोनको उपासना प्रणाली तिनजना व्यक्तिको अवधारणाको वरिपरि घूमेको छ, जुन रहस्यमय रूपमा जोडिएको छ । किनकि निम्रोद सेमिरामीसका छोरा थिए, तर उनका पति पनि थिए र त्यसपछि ताम्मुजमा पुनर्जन्म भएकाले ती व्यक्तिको वास्तविक पहिचान तीन व्यक्तिमा एक रहस्यमय ईश्वरमा धमिलो बन्छ । हामीले भर्खरै भनेझैं व्यक्ति विशेषको वास्तविक चिनारीको के मतलब, जब तपाईको आराधनाको केन्द्रबिन्दु शक्ति हुन्छ । स्वर्गको परमेश्वरको उपासनाको ठीक बिपरित यो शिक्षा छ । परमेश्वरको (पिता

र पुत्र) सम्बन्धको आनन्द र आशिषको लागि पिता र पुत्रको पहिचान थाहा पाउनु महत्वपूर्ण छ । परमेश्वरको पहिचान कहिले पनि भ्रमित, मिश्रण वा रहस्यमय बनाउनु हुँदैन । जहाँसुकै यो प्रक्रिया आउँछ हामी पक्का हुन सक्छौं कि यो शैतानले सृष्टि गरेको शक्ति ईश्वर हो जुन बाइबलमा उल्लेखित पिता र पुत्रको होइन ।

मेरो आफ्नै अनुभव र ती जसलाई मैले इसाई सन्दर्भमा व्यवहार गरेको थिएँ, मैले बाइबलका केही पदहरूमा वास्तवमा कसलाई सम्बोधन गरिरहेको छ र प्रार्थनामा कोसँग कुरा गरिरहेका छौं भन्ने बारे मैले ठूलो भ्रम पाएको छु । मैले सुनेको छु कि व्यक्तिहरू वास्तवमा कसलाई प्रार्थना गरिरहेका छन् भन्ने बारेमा धेरै चोटि दु: ख व्यक्त गर्दछन्, र कसैलाई बाहिर छोड़ी अपमान गर्न चाहँदैनन् । यो भ्रम सीधा त्यो बेबिलोनी प्रणालीबाट आउँदछ र पिता र पुत्र र तिनीहरूको चरित्र खोज्नुको सट्टा शक्ति खोजीको पछाड़ी लागेर विश्वासघात गर्दछन । यो पूर्ण रूपमा अन्जानमै साधकको पक्षमा गरिन्छ, तर जे सिकाइएको छ त्यसले उनीहरूलाई यस रहस्यमय भ्रममा पार्दछ । यधपी बेबिलोनको प्रणाली परमेश्वरलाई सम्मान र प्रेम गर्न दाबी गर्छ; जबकि वास्तवमा यो प्रणालीले उहाँलाई भुल्नु र आफ्नो ठाउँमा मान्छे राख्नुको एक माध्यम हो ।

जबकि त्यहाँ धेरै इतिहासहरू छन् जसले बेबिलोनको सूर्य पूजाको बारेमा उल्लेख गरेका छन, तर हामीले खोज्ने मुख्य बुँदा भनेको बाइबलले परमेश्वरबारे के प्रकट गरिएको कुराको सम्बन्धमा हो जुन दार्शनिक

आधारशिलता हो । निम्रोद, सेमिरामीस, ताम्मुजको पूजा प्रणाली निम्न बिसयमा केन्द्रित छ

- निहित अमरत्वमा विश्वास
- शक्ति र वल आफै भित्रबाट आउँछ
- पिता परमेश्वरको इश्वरीयता/आशीर्वाद प्रणालीलाई अस्वीकृति र आमा/छोराको सम्बन्ध – निरंकुश/ तानाशाहको पक्षमा
- विकृत पारिवारिक सम्बन्ध
- शहर निर्माणकर्ताहरू; जग्गा र सम्पत्तीहरूको अधिग्रहणमा ध्यान केन्द्रित गर्नु

मानिस राम्रा र नराम्रो जान्ने परमेश्वर जस्तो हुनलाई यो प्रणाली शैतानको प्रतिज्ञाको पूर्ति हो । यी गुणहरू मध्ये कुनै एक गुण पनि कुनै उपासना प्रणालीमा समावेश गरिएको छ भने त्यो शैतानको राज्य द्वारा प्रभावित छ । हामीले यो याद राखौं कि यस प्रकारको उपासना डर, घमण्ड, विद्रोह र यौन विकृतिबाट प्रत्यक्ष विकसित भएको छ, जुन बाइबलमा उल्लेखित परमेश्वरको ज्ञान विपरित छ ।

१४. वंशजको रेखा

निम्रोद र तिनका सहयोगीहरूले परमेश्वरप्रति आफ्नो दृष्टिकोण बनाउँदा पाइने कदमहरू याद गर्नु मदतकारी हुनेछ । प्रेरित पावलले यस अवधि र मानवतालाई यसको प्रभावको बारे संक्षिप्त विश्लेषण प्रदान गर्दछन । हामीले यसलाई छलफलको रूपरेखाको रूपमा प्रयोग गर्नेछौं ।

शुरुमा परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा बनाउनुभयो । हामीले यस बिसयलाई 'आफ्नो प्रतिरुपमा बनाईएको' भन्ने अध्यायमा अध्यन गर्‍यौं । आफूले मानिसलाई यो तरीकाले बनाउनुभयको एउटा कारण यो थियो कि ब्रह्माण्डलाई आफु र आफ्नो पुत्रको बिचको सम्बन्धको बारेमा बढी कुरा सिकाउनु थियो । पावलको भनाइलाई ध्यान दिनुहोस्:

> रोमी १:१९,२० परमेश्वरले आफ्नो क्रोध देखाउनुभयो, किनभने उहाँको बारेमा जान्नुपर्ने प्रत्येक कुरो परमेश्वरले स्पष्टसित देखाइदिनु भएकोछ । हो, उहाँले आफ्नो बारेमा सबै कुराहरू स्पष्ट बताई दिइसक्नु भएकोछ। परमेश्वरको विषयमा धेरै कुराहरू छन् जुन मानिसहरूले देख्न सक्तैनन् उहाँकै अनन्तको शक्ति र अन्य थोकहरू जसले उहाँलाई परमेश्वर भनि चिनाउँछ । तर संसारको शुरूदेखि नै ती सबै चीजहरू बुझ्न मानिसहरूलाई सजिलो छ। ती थोकहरू स्पष्ट छन् जुन परमेश्वरले बनाउनु भएको थियो । यसैले ती सबै मानिसहरू आफूले गरेको खराब कामहरूबाट परमेश्वरदेखि उम्कन पाउँदैनन् ।

यो पूर्ण जानकार हुन्छ कि शैतानले सोझै पति/पत्नीको यो सम्बन्धलाई परमेश्वर उपयुक्त ज्ञानलाई बुझ्नबाट रोक्नको लागि आक्रमण गर्दछ । पावलले निम्रोदको इतिहासलाई छोटकरीमा पत्ता लगाउँछन्, हामी यसलाई क्रमश अनुसरण गर्नेछौं ।

> रोमी १:२१–२५ मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिने । तर तिनीहरूले उहाँलाई परमेश्वरको रूपमा महिमा गरेनन् र धन्यवाद पनि प्रकट गरेनन् । मानिसहरूका विचारहरू बेकामका भए अनि अन्धकारले तिनीहरूको मुर्ख बुद्धिलाई ढाकी दियो । मानिसहरूले आफूलाई ज्ञानी भनेर ठाने अनि तिनीहरू मूर्ख बने । तिनीहरूले परमेश्वरको महिमा गर्न छोडिदिए जो अनन्त हुनुहुन्छ । तर परमेश्वरको महिमालाई संसारिक वस्तु जस्ता देखिने मूर्ति-पूजासँग साटे । मानिसहरूले परमेश्वरको महिमालाई चरा-चुरूङ्गी, पशुहरू र सर्पहरू जस्ता देखिने बनाइएका मूर्ति-पूजासँग साटे । मानिसहरू पापले भरिएका थिए, तिनीहरू दुष्ट कामहरू गर्न चाहन्थे । यसैले परमेश्वरले तिनीहरूलाई पापपूर्ण जीवनमै जीउन् भनेर छोडिदिनु भयो । त्यसैले तिनीहरूले एका-अर्कामा आफ्ना शरिरहरूको अनादर गर्दै यौन-पापहरू गरे । ती मानिसहरूले परमेश्वरको सत्यलाई झूटमा परिवर्तन गरे । आफैंद्वारा बनाइएका ती थोकहरूलाई पुज्न र सेवा गर्न थाले । तर परमेश्वरले बनाउनु भएको कुराहरूको उनीहरूले न त पूजा गरे न सेवा गरे । परमेश्वरको प्रशंसा सधैँ हुनपर्छ । आमिन ।

हामको नाति छँदा निम्रोदलाई स्वर्गका परमेश्वरबारे राम्ररी जानकारी थियो । तर जब निम्रोदले यो झूट अँगाले कि त्यो शक्ति परमेश्वरबाट नभई आफ्नो स्वयं भित्रबाट आऊछ, तब उनले परमेश्वरको महिमा गर्न छोडे वा परमेश्वरको आशिष प्रति कृतज्ञ हुन छोडे । यसले निम्रोद र उनका साथीहरूलाई उनीहरू को हुन् भन्ने गलत वा व्यर्थ अर्थमा पुर्‍यायो । परमेश्वरले मेहनतका साथ स्थापित गर्नुभएको पुरुष र महिलाको भूमिकालाई पूर्ण रूपमा विकृत पारेर घुमाएको थियो र स्वर्गबाट प्राप्त हुने आशिस लाई रोक्यो । परमेश्वरको पुत्रको आत्माको मीठो अधीनतालाई तिनीहरूको घरभित्र पस्नबाट रोकेर तिनीहरूको दिमागलाई अँध्यारो बनाईयो । महिलाहरूको कथित स्वतन्त्रता र नयाँ यौन स्वतन्त्रतालाई प्रगतिशील र बुद्धिमानको रूपमा हेरिएको थियो, तर यसले उनीहरूलाई मूर्ख बनायो ।

हामीले यो पत्ता लगायौं कि निम्रोदको मृत्यु पछि सेमीरामिसले दावी गरिन कि निम्रोद अब सूर्यमा मूर्तिदेव भएका थिए । ईश्वरको यो अवधारणा अब भ्रष्ट मानिसमा परिवर्तन भएको थियो । मानिसको आफ्नो जीवन कसरी उत्पति भयो र पुरुष/महिलाको सम्बन्ध जुन ईश्वरीय मोडेलम आधारित थियो, यो बुझाईमा भ्रष्टता उत्पन्न भयो । निम्रोदको शक्तिमा पुग्न स्त्रीको झूट पूजा, ताम्मुजमा निम्रोदको पुनर्जन्म र यसका परिणामस्वरूप प्रकृतिका पूजा गर्ने पक्षीहरू, चार खट्टे जानवरहरू र घस्रने चीजहरू सबैले मानिसमा परमेश्वरको छविलाई बिगार्न र परमेश्वरप्रतिको सत्यतालाई झूटमा परिवर्तन गर्न प्रयोग गरे

बेबिलोनका देवता अनिवार्य रूपमा शक्तिको पूजा र खोजीमा थिए । हामीले माथि भनेझैं, शक्तिको खोजीले पूजा गर्ने प्राणीहरूको पहिचानको लागि थोरै मात्र वास्ता गर्दछ, तिनीहरूको शक्ति भन्दा तिनीहरूको चरित्र कम महत्त्वपूर्ण हुन्छ । निम्रोड, सेमिरामिस र ताम्मुजको पहिचानको रहस्यमय मिश्रणले पुरुष र महिलाको पहिचान र एक अर्कासँग सम्बन्धित उनीहरूको तरिकालाई प्रत्यक्ष प्रभाव पार्‍यो । कामुकता कार्य को मा लागी पहिचान भन्दा बढी महत्वपूर्ण भयो, र यसको प्रतीकात्मकताले एक बिल्कुल भिन्न अर्थ लियो ।

> रोमी १:२६–२८ मानिसहरूले त्यस्तो कार्यहरू गरेकाले परमेश्वरले तिनीहरूलाई लाजमर्दो काम गर्नलाई छोडिदिनु भयो जुन तिनीहरू गर्न चाहन्थे। पत्नी मानिसहरूले पुरुषहरूसँग प्राकृतिक यौन सर्म्पक छडेर स्त्रीसँग नै अप्राकृतिक यौन सर्म्पक गर्न थाले । त्यस्तै प्रकारले लोग्ने-मानिसहरूले पनि स्त्रीसँगको प्राकृतिक यौन छोडेर अन्य लोग्ने-मानिसहरूसँग अप्राकृतिक सम्बन्ध राख्न थाले । तिनीहरूले आपसमा लाजमर्दो कामहरू गरे । अनि तिनीहरूले गल्ती काम गरेकोले तिनीहरूका शरीरले कष्ट पाए । परमेश्वरको सत्य ज्ञान राख्नु पर्छ भन्ने कुरालाई मानिसहरूले महत्व दिएनन् । त मानिसहरूले नगर्नु पर्ने काम गरे । यसैले व्यर्थकै कामहरू गरोस् भनेर परमेश्वरले छाडिदिनु भयो ।

समलैंगिकता बेबिलोनको उपासना प्रणालीको लागि एक प्राकृतिक विकासक्रम हो । द्वारपाल सेमीरामिसले भनेझैं सेक्स कार्यसंग संलग्न हुने

मानिसहरू शक्ति प्राप्त गर्ने साधन बने । ईशरत्व र सर्मपणताको अवधारणाहरु अब प्रासंगिक बनेन् । पुरुष र स्त्रीको बाइबलीय ज्ञान अब आत्म-पूजा र शक्तिको खोजीमा हराए । त्यसपछि पावलले अन्तिम परिणामको वारेमा वर्णन गर्दछन:

> रोमी १:२९–३२ तिनीहरूको मन हरेक प्रकारको पाप, दुष्ट्याइँ, स्वार्थपन र घृणाले भरियो । ती मानिसहरू आफैंमा डाह, हत्याको भावना, झैझगडा झूटा र एक-अर्कामा दुर्विचारले भरिए । तिनीहरू आपसमा दुष्ट्याईँ पूर्ण कुराहरू गर्छन् । तिनीहरू परमेश्वरलाई घृणा गर्छन् । तिनीहरू रूखो, अहंकार अभिमानी, र ढीट छन् । तिनीहरूले नराम्रा कामहरू गर्ने नयाँ बाटोहरू खोजि हिँड्छन् । तिनीहरूले आफ्ना माता-पितालाई पनि टेर्दैनन् । तिनीहरू मूर्ख छन् र तिनीहरूले आफ्नो भाकलहरू पूरा गर्दैनन् । तिनीहरूमा अरूहरू प्रति प्राकृतिक ममता हुँदैन अनि कसैलाई पनि दया देखाउँदैनन् । तिनीहरूले परमेश्वरको धार्मिक विधान जान्दछन् । त्यस्ता मानिसहरू मर्नैं पर्छ भन्ने परमेश्वरको नियम तिनीहरू जान्दछन् । तथापि तिनीहरूले ती गल्ती कामहरू गरी मात्र रहेनन् तर अरूले त्यसो गरेको पनि ठीकै ठाने ।

किन संसारमा यति धेरै हिंसा, घृणा र अनैतिकता छ भनेर मानिसहरू आश्चर्य गर्छन्! रोमीहरूले यो कसरी काम गर्दछ र किन यो यसरी कार्य गर्दछ भन्ने बारे स्पष्ट रूपमा देखाउँदछ । यसैले सारांशमा तल उल्लेख गरिएको छ:

- सबै जीवन र आशीर्वाद पिता र उहाँको पुत्रबाट आयो भनेर बिर्सनु
- मानिसमा अन्तर्निहित जीवनको स्रोत छ भनि विश्वास गर्नु
- पारिवारिक एकाईको विनाश, जसले ईशोरीए शक्ति र सर्मपणता सम्बन्धि आशीर्वाद सिद्धान्तहरूलाई सुरक्षित गर्दछ
- यौनिकता को विकृति ।
- आशीसको अभावले गर्दा बेकम्मापन, डर, घमण्ड, क्रोध, घृणा र हत्याको जस्ता भावनाहरूको एक तीव्रता
- परमेश्वर र मानव सम्बन्धक एउटा भ्रष्ट अनुमान: पहिचानको एक धमिलोपना र चरित्रलाई छोडेर शक्तिको पूजा ।

यो बेबिलोन कब्जाको प्रक्रिया हो । बेबिलोन सम्बन्धि बाइबलीय धारणा शारीरिक साम्राज्य भन्दा धेरै अधिक छ । यो मानव हृदयमा अहिलेसम्म कल्पनामा आएको सबैभन्दा आक्रामक र हिंसात्मक स्वरूपको प्रतिनिधित्व गर्दछ । दिमागलाई दास बनाउने यसको शक्ति खतरनाक छ । यो जुनसँग चल्छ त्यो डरलाग्दो छ । यसको संचालनको मोडहरू र रूपहरू धेरै गुणा छन् । एक पटक कैदमा परेकाले यसको बन्धनबाट उमकन असम्भव छ - बाहेक ...

बाहेक हामी अब्राहामको कथाबाट सिक्छौं । बेबिलोनबाट उम्कन अब्राहमको कथाले अत्यावश्यक विवरण प्रदान गर्दछ । अब्राहाम बाबेलको भूमिबाट आएका थिए, उनक परिवारका सदस्यहरू बेबिलोनियन पूजामा संलग्न थिए, तर अब्राहाम यो उपासना बाट भागे । सुसमाचारको पुस्तकमा रोमी साम्राज्यमा परमेश्वरको शक्तिको बारेमा बोल्दै उनले रोमीको पत्रमा

अब्राहमको जीवन सम्बन्धि प्रक्रियालाई विस्तृत रूपमा वर्णन गरेको कुरा अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ ।

रोमी १: १६–१८ म सुसमाचारसँग शर्माउँनदिन तर गौरव गर्छु। सुसमाचार त्यस्तो शक्ति हो जुन परमेश्वरले प्रयोग गर्नुहुन्छ । जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ पहिले यहूदी र गैर-यहूदीहरूलाई रक्षा गर्नलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ । सुसमाचारले मानिसहरूलाई उहाँसँग धार्मिक बन्ने कुरो प्रकट गरेको छ । परमश्वरको बाटोले मानिसहरूलाई शुरूदेखि अन्तसम्म विश्वासद्वारा धार्मिकता तिर डोर्याउँदछ । जस्तो धर्मशास्त्रमा भनिएको छ, "जुन मानिस परमेश्वरको विश्वासमा ठीक रहँदछ ऊ अनन्त सम्म बाँच्नेछ ।" परमेश्वरको क्रोध स्वर्गबाट प्रकट भयो । किनकि मानिसहरूले उहाँको विरूद्धमा दुष्ट र नराम्रा कामहरू गरे। तिनीहरूसँग सत्य छ, तर त्यो सत्य उनीहरूका दुष्ट-कार्यले लुकाई दिएको छ ।

रोमी ४ :१६–२१ यसकारण परमेश्वरको विश्वास प्रतिज्ञाको फल हो । त्यसैले परमेश्वरको प्रतिज्ञा सित्तैको उपहार जस्तै पाउन सकिन्छ । अनि यदि प्रतिज्ञा सित्तैको उपहार भए, अब्राहामका विश्वास हुने सबै मानिसहरूले त्यो वचन पाउन सक्छन् । यो प्रतिज्ञा ती मानिसहरूका लागि मात्र होइन जो मोशाको व्यवस्थाको अधीनमा छन् । प्रतिज्ञा सबैको निम्ति हो जो अब्राहाम जस्तै विश्वासी थिए । अब्राहाम हामी सबैका पिता हुन् । धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, "मैले तिमीलाई सबै जातिका

पिता बनाएँ" यो परमेश्वर समक्ष सत्य छ । अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे जसले मृतहरूलाई जीवन दिनुहुन्छ र जुन कुराहरू अहिलेसम्म भएको छैन त्यसको निर्णय दिनुहुन्छ । अब्राहामको सन्तान हुनेछ भन्ने आशा थिएन । तर अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे र आशा जीवित राखे । त्यही कारणले अब्राहाम धेरै जातिका पिता भए । परमेश्वरले जस्तो उनलाई भन्नुभयो, "तिमीसँग धेरै सन्तानहरू हुनेछन् ।" अब्राहाम प्रायः एकसय वर्ष उमेर पुगिसकेका थिए, यसैले उनको शरीरबाट सन्तानहरू हुन उमेर बितिसकेको थियो । सारहबाट पनि कुनै छोरा-छोरी भएन । अब्राहामले यसको विषयमा सोचेका थिए । तर परमेश्वरप्रति उनको विश्वास कमजोर भएन । परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नु भएको कुरा गर्नुहुनेछ भन्ने कुरामा अब्राहामले किहिल्यै शंका गरेनन् । अब्राहमले आफ्नो विश्वास गुमाएनन् । बरू, उनको विश्वास अझ दृढ भयो अनि उनले परमेश्वरको प्रशंसा गरे। आफूले दिनुभएको प्रतिज्ञा पूर्ण गर्नमा परमेश्वर सामर्थी हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा अब्राहाम पूर्णरूपले निश्चिन्त थिए ।

अब्राहमको बेबिलोनबाट भाग्ने कथा, ख्रीष्ट सुसमाचारको केंद्रबिंदु नै हो; यस कथाको आधारमा रही हामी छैठौं वंशको चरणको प्रक्रियामा जान्छौं, जहाँ बेबिलोनको सांग्लाहरू र चिच्याईलाई तोड़नेन्छौं "बेबिलोनको पतन हुन्छ!"

१५. बेबिलोनवाट वुलावट

बेबिलोनको रहस्यमय मूर्तिपूजक आराधना लगभग विश्वव्यापी बन्यो । बाइबल भन्छ:

> यर्मीया ५१:७ बाबेल परमेश्वरको हातमा एक सुनको कचौरा थियो । बाबेलले सारा पृथ्वीलाई मतायो । सारा जाति-जातिहरूले बाबेलको मद्धपान गरे । यसकारण तिनीहरू पागल भए ।

बेबिलोनको दाखमद्य परमेश्वरबारे रहस्यमय शिक्षाहरू हुन् जसले दिमागलाई व्यर्थमा राखेको जस्तो भ्रममा पार्दछ । यी शिक्षाहरूले परिवारहरूलाई नष्ट गर्दछ, स्वर्गीय पिताको आशिषलाई कटौती गर्छ र शक्तिहीनताको आवश्यकता सहित बेकार, क्रोध, असुरक्षाको गहिरो भावना सिर्जना गर्दछ ।

बेबिलोनको प्रभावले घुमन्ते परिवारमा आधारित समुहलाई सेनामा आधारित क्षेत्रीय आधारभूत राज्यहरूमा परिणत गर्यो । स-साना गाउँहरू सजीलो रक्षाको लागि ठूला पर्खाल सहित शहरहरूमा परिणत भए । सेनालाई खाना र हतियार प्रदान गर्ने कर प्रणालीको विकास गर्नुपर्‍यो । कर उठाइएको सुनिश्चितता गर्न निरंकुश शाही सरकारको माग भयो । रक्तपातको निरन्तर प्रदर्शनले पुरुषहरू कठोर बने र उनीहरूको परिवारबाट टाढा बस्नु परेको हुदा अनैतिक पूजा गर्ने प्रचलन र वेश्यावृत्तिमा तीव्र वृद्धि भयो, जसले पारिवारिक एकाइलाई भताभुंग तुल्यायो र महिलाहरूलाई गाईवस्तुसरह व्यवहार गरियो, जबसम्म

तिनीहरू मन्दिरका वेश्याहरू थिए तबसम्म उनीहरूको राम्रो हेरचाह गरियो ।

यो प्रक्रिया शैतानले परमेश्वरको छविलाई मानिसमा बिगार्ने हेतुले योजना गरेको थियो, मानिसको मर्यादा हटाउने र परमेश्वरको विरुद्धको युद्धमा आफ्नै उद्देश्यको लागि उसलाई दास बनाउने योजनाको सम्पूर्ण योजना यही हो । परमेश्वरले कृपालु र प्रेमको साथ प्रतिक्रिया व्यक्त गर्नुभयो र एक व्यक्तिलाई पिताको कर्तव्यको आधारमा एक पारिवारिक राज्यको पुनर्निर्माण गर्न बोलाउनुभयो र त्यो बहुमूल्य चरित्रको पुनः प्राप्तिका लागि - एक पालनपोषण गर्ने आज्ञाकारी पत्नीले आउँदो पुस्तालाई कसरी स्वर्गीय पिता र उहाँको पुत्रको अधीनमा बस्न सकिन्छ भनेर सिकाउनलाई । अब्राहम वा अब्राम जो उनी शुरुदेखि नै चिनिन्थे, निम्रोदको समय पछि केही समय बाँचिरहेका थिए तर केही प्रमाणले उनीहरूको जीवन खपटिएको देखाउँथ्यो, जब बेबिलोनी धर्मले पृथ्वीको प्रायः भागमा प्रभुत्व जमाइरहेको थियो ।

> उत्पति १२:१–३ परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो, "तिम्रो देश र तिम्रा मानिसहरूलाई छोड, र मैले देखाएको देशमा जाऊ । म तिमीलाई आशीर्वाद दिनेछु, तिमीबाट महान् राष्ट्र बनाएर प्रसिद्ध बनाउनेछु। तब मानिसहरूले अरूलाई आशीर्वाद दिदाँ तिम्रो नाउँ लिनेछन् । म तिमीलाई आशीर्वाद दिने मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनेछु, अनि तिमीलाई सराप दिनेहरूलाई सराप दिनेछु । पृथ्वीमा सबै मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनका लागि म तिम्रो नाउँ प्रयोग गर्नेछु ।"

अब्रामले छोड्नु परेको ठाउँ निम्रोदको साम्राज्यको मुटु थियो, कल्दीहरू

> उत्पति ११:२६–२८ तेरहको उमेर सत्तरी बर्ष पुग्दा तिनका अब्राम, नाहोर र हारान नाउँका छोराहरू जन्मे । तेरह परिवारको इतिहास यही हो । तेरह अब्राम, नाहोर र हारानका बुबा थिए । हारान लूतका बुबा थिए । हारान बाबेलको ऊरमा मरे अनि त्यस समय तिनका बुबा तेरह जीवित नै थिए ।

जुन संगति र आराधना गर्ने प्रचलनहरुलाई भंग गर्न परमेश्वरले अब्रामलाई बाल्यकालको घरबाट टाढा लैजानुभएको थियो । परमेश्वरले अब्रामलाई पिता र पुत्रको सम्बन्धमा पारिवारिक राज्यको ज्ञानको साथ आशिस दिनुहुनेछ । जबसम्म उनीहरू दुवैले यी सिद्धान्तहरू राम्ररी बुझेका थिएनन् परमेश्वरले साराको सन्तान हुने क्षमतामा ढिलाइ गर्नुभयो ।

अब्रामले परिवार कसरी संचालन गर्नुपर्छ भन्ने नमुनाको रूपमा स्थापित गरेर परमेश्वरले अब्रामलाई आशिष् दिनुभयो । अब्राम र साराईको पारिवारिक सिद्धान्तहरू अपनाउने सबैलाई स्वर्गमा हुनुहुने पिताको आशिषलाई उनीहरूको हृदयमा ग्रहण गर्नेछन, र उनीहरूलाई कुनै शक्ति र सम्पतिको आधारम नभई उनीहरू जो छन त्यसको आधारमा रही उनिहरूलाई प्रेम गरिनेछन । अब्रामलाई दिईने महान राज्य स्पष्ट पारिवारिक संरचनाको सर्तमा थियो ।

> उत्पति १८:१८,१९ अब्राहाम एउटा महान र शक्तिशाली जाति बनिनेछन् अनि पृथ्वीका सबै मानिसहरू तिनको कारणले आशिष

पाउनेछन् । म अब्राहामसित राम्रो सम्बन्ध राख्न आएको छु जसले गर्दा ऊ आफ्ना नानीहरू अनि सन्तानहरूलाई सही र स्वच्छ के हो त्यो गर्न सिकाउन सक्छ ताकि तिनीलाई जे प्रतिज्ञा गरेको छ त्यो हुन दिन्छु ।"

''म अब्राहामसित राम्रो सम्बन्ध राख्न आएको छु'' भन्ने वाक्यांशले परमेश्वर र अब्राहमको बीचमा घनिष्ट सम्बन्धको अनुभूति दिलाउदछ, किनकि परमेश्वर अब्राहामलाई आफ्नी पत्नी र सन्तानहरूको कसरी हेरचाह गर्ने भनेर सिकाउनुहुन्थ्यो । परमेशवरले अब्राहामलाई यो व्याख्या गर्नुभयो कि स्वर्गमा हुनुहुने पिताको अनुयायीहरूसँग आशिस प्राप्तिको लागि र सहजकर्ता हुनको लागि शुरुदेखि नै एक पिता र श्रीमानको लागि यो परिकल्पना गरिएको थियो । केवल एक पति र बुबा आफ्नी पत्नीले बच्चा जन्माउनलाई पालन पोषण गर्न शारीरिक बीउ मात्र लगाउने गर्दैनथे, तर आफ्नी पत्नीलाई मूल्यांकन र प्रेमको भावना दिन र आफ्ना सन्तानहरूलाई उद्देश्य र महत्त्व दिनको लागि आध्यात्मिक बीउ पनि दिइयो । हितोपदेशको पुस्तकमा यस बारेमा के भन्छ ध्यान दिनुहोस्:

हितोपदेश १७:६ नाति-नातिनीहरू बृद्धमानिसको निम्ति मुकुट हुन्, अनि आमा-बाबुहरू आफ्ना छोरा-छोरीका गौरव हुन् ।

आफ्नी पत्नी र सन्तानहरूलाई आशिष् दिने अब्राहमको क्षमता साराको आज्ञापालनमा बस्ने आत्मामा धेरै निर्भर थियो । अब्राहमको अख्तियार तब मात्र महान हुँथ्यो जब साराले यो अधिकार उनलाई दिन्थिन । जती साराले आफ्नो पतिको नेतृत्वको लागि प्रार्थना गर्थिन त्यती

विश्वासयोग्य परमेश्वरले उनलाई सही शब्दहरू र निर्णय लिने आशिष दिनुहुँथ्यो र साराले उनको पतिको वचनमा भरोसा राख्छिन् र उनको सन्तानहरूले उनको कुरा अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ भनेर देख्नेछन् । आफ्ना बुबाको वचन कत्तिको महत्त्वपूर्ण र शक्तिशाली छ भनेर निर्धारण गर्न उनीहरूका सन्तानहरूले आफ्नी आमालाई हेर्छन् । साराले कसरी आफ्ना पतिलाई ध्यान दिन सकीन भनेर प्रेरित पत्रुसले बताउँछन् ।

> १ पत्रुस ३: ५,६ यस प्रकारले ती पवित्र स्त्रीहरू जो धेरै अघि जीवित थिए अनि परमेश्वरमाथि आशा गरेकाले तिनीहरू आफैं सुन्दर बनिएका थिए । तिनीहरूले आफैंलाई आफ्ना पतिहरूमा सुम्पेका थिए । म "सारा" जस्ती स्त्रीहरूको विषयमा बात गरिरहेछु । तिनले आफ्ना पति अब्राहामको आज्ञा पालन गरिन् । अनि तिनलाई आफ्ना मालिक मानिन् । अनि तिमी स्त्रीहरू 'सारा' का साँचो सन्तानहरू हौ, यदि तिमीहरूले सुकर्म गरेकी छौ अनि भयभीत भएकी छैनौ भने ।

अब्राहाम र सारा बेबिलोनबाट आएका हुनाले उनीहरूले धेरै कुरा सिक्नुपरेको थियो । ती दुबैले जीवनको गोरेटोमा थुप्रई गल्तीहरू गरे जसले गर्दा साराद्वारा इसहाकको जन्ममा निकै ढिलाइ भयो । धेरै परीक्षा र पाठहरू पछि, परमेश्वरले अब्राहम र साराको छोरा इसहाकलाई उहाँको पुत्रको आत्माले यति धेरै आशिष दिनु भयो कि येशू क्रूसमा इच्छुक भएजस्तै इसहाक पनि मृत्युको अधीनमा रहन तयार भए । असम्भव जस्तो देखिएता पनि परमेश्वरमा भरोसा राख्ने संकल्प गरेर अब्राहामले परमेश्वर अधीनताको मनोभावको मोल तिर्न सिकेका थिए ।

उत्पति २२:१,२,१०–१२ ती कुराहरू भइसकेपछि परमेश्वरले अब्राहामको जाँच लिने निर्णय लिनु भयो । परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभयो, "अब्राहाम!" अनि अब्राहामले भने, "हजुर!" तब परमेश्वरले भन्नुभयो, "मोरीयाह भूमिमा तिम्रो छोरोलाई लैजाऊ । मोरीयामा मेरो निम्ति बलिदान स्वरूप तिम्रो छोरो बलि देऊ । तिम्रो छोरो चाँहि इसहाक हुनु पर्छ तिम्रो एउटा छोरा जुन छोरालाई तिमी बढी माया गर्छौ । त्यहाँको कुनै एउटा पर्वतमा तिम्रो छोरोलाई होमबलि चढाऊ । कुन चाँहि पर्वतमा बलिदान चढाउनु पर्छ त्यो म बताउनेछु ।" तब तिनले काट्ने हतियार लिएर इसहाकलाई मार्न तत्पर भए । तर अब्राहामलाई परमप्रभुका स्वर्गदूतले बाधा दिए । र्स्वगबाट स्वर्गदूतले बोलाए अनि भने, "अब्राहाम, अब्राहाम!" अब्राहामले उत्तर दिए, "हजूर।" स्वर्गदूतले भने, "तिम्रो छोरोलाई नमार । उसलाई कुनै प्रकारको चोट पनि नलागोस् । मैले साँच्चै नै थाहा पाएँ तिमीले परमेश्वरलाई सम्मान गर्छौ अनि उहाँको आज्ञा पालन गर्छौ । तिमीले आफ्नो एक मात्र छोरोलाई मेरो निम्ति मार्न तयार भएको पनि मैले देखें ।"

यो आश्चर्यजनक कुरा हो कि एक व्यक्तिको जीवनकालमा परमेश्वरले बाबेलको दासत्वको रहस्यमय उपासनाको प्रणालीलाई उसको दिमागबाट हटाउन सक्नुभयो, र स्वर्गको साँचो परमेश्वरको आराधना गर्नलाई पुनः प्राप्त गर्नुभयो । आज बेबिलोनबाट अब्राहामको यात्रा हाम्रो आफ्नै यात्राको लागि आधारभूत ज्ञान लूकेको छ । स्वर्गका साँचो परमेश्वर र उहाँको पुत्रले हामीलाई यस संसारका झूटा देवि-देवताहरूबाट उहाँको पारिवारिक

सम्बन्धको राज्यमा बोलाउनुहुन्छ जहाँ हाम्रो मूल्य हाम्रो पारिवारिक सम्बन्धबाट आउँदछ, हामीले हासिल गरेका चीजहरूबाट होइन ।

यस पुस्तिकामा सिद्धान्तहरुलाई fatheroflove.info. बाट life matters नामक पुस्तकमा विस्तृत रुपमा वर्णन गरिएको छ । कृपया पारिवारिक आशिष् प्रणालीको विस्तृत विवरणको लागि यस पुस्तकको एक प्रति प्राप्त गर्नुहोस् जुन परमेश्वर र उहाँको पुत्रको सही ज्ञानको माध्यमबाट शैतानको राज्यलाई हराउँदछ ।

जससँग परमेश्वर पुत्र हुनुहुन्छ उससँग जीवन हुन्छ । किन यस्तो भएको होला? किनकि परमेश्वरको पुत्रमा परमेश्वर पिता प्रति आज्ञाकारीताको शुद्ध हृदय छ । उहाँले सधैं पितालाई खुशी पार्ने कामहरू गर्नुहुन्छ । उहाँसँग पिताको आशिष र गहिरो स्नेह छ । पुत्रको हृदय पूर्ण रूपमा आफ्नो पिताको प्रेममा आधारित छ ।

आफ्ना प्रिय पुत्रको आत्मालाई सम्पूर्ण ब्रह्माण्डमा बाँड्नु पिताको बुद्धिमत्ता हो; एक असल, कोमल र आज्ञाकारी आत्मा जसले आफ्ना पिताका आज्ञाहरूलाई प्रेम गर्दछ । ख्रीष्ट परमेश्वरको बुद्धि र मायालु सम्बन्धको राज्यको सुरक्षा हुनुहुन्छ ।

यो कोमल आत्मा जीवनको रूखको माध्यमबाट परमेश्वरको सिंहासनबाट बाहिर निस्कन्छ । शैतानले परमेश्वरको पुत्र र उहाँको कोमल आत्मालाई इन्कार गर्यो । शैतानको विद्रोही आत्माले परमेश्वरको पुत्र र उहाँको कोमल आत्मालाई इन्कार गर्यो । यो विद्रोहको भावना शैतानले मानव जातिमा सार्यो । ख्रीष्टको बलिदानमा हामीलाई फेरि यो कोमल आत्मा प्राप्त भयो । यो आत्मा हुनुको रहस्य भनेको पिता र पुत्र को हुन् भनेर चिन्नु हो – यो पिता र उहाँको पुत्रलाई चिन्नु अनन्त जीवन हो, र यो परमेश्वर र थुमाको सिंहासनबाट बग्ने जीवित पानीको मूलको लागि पिउँछ ।